

סמל רייזל, דותן

בן שמחה וניסן. נולד ביום י"ט בחשוון תשמ"א (29.10.1980) בחדרה. אח לשרון ולעמית. דותן גדל בחדרה, למד בבית-הספר היסודי 'ארלוזורוב' והמשיך ללימודי חטיבת-ביניים ותיכון בבית הספר 'עמל - מדעים ואמנויות'.



רינה, המחנכת של דותן בתיכון, סיפרה: "היה לי העונג ללוות את דותן בשנים שבהן הפך מילד לנער... נער חביב, חייכן, מלא חוש הומור. נער בכיתה מגובשת ואוהבת. ואני מלווה אותו בכל הקשיים, השיחות, ההסכמים, מה כדאי ללמוד עכשיו - ומה לשמור לשנה הבאה."

במהלך שנות לימודיו דותן נטל חלק בחוגים רבים. בין היתר שיחק שחמט, אהב לעבוד על המחשב, הטיס טיסנים ולמד ג'ודו. מאוד אהב לשחק ולצפות במשחקי כדורגל, ועם החברים נהג לבלות במשחקי באולינג.

דותן, 'דדו' או 'דודו' בפי אוהביו, היה איש משפחה וחברה. אהב מאוד את בני משפחתו, דאג לסבים ולסבתות ונהנה להעביר זמן עם גל, בן אחותו הקטן. מוקף תמיד חברים, ומארגן בילויים משותפים לכולם. סיפרו החברים הקרובים של דותן: "בן אדם עם כל-כך הרבה שמחת חיים ואושר, שתמיד ראה את הטוב בכל דבר. החיוך שאין שני לו, האדם שאין שני לו, דותן שאין שני לו... בן אדם אמיתי, חברותי... כריזמטי ובעל אופי מנהיגותי, עם ציפיות לעתיד מצליח במיוחד בפוליטיקה." והחברות הקרובות הוסיפו: "דותן ידע לפנק ולהעריך. הוא ידע לגרום לנו להרגיש מיוחדות. כשהוא אהב מישהי, זה היה עד הסוף ובאמת מכל הלב."

בכיתה י"א החל דותן להתנדב במגן דוד אדום. הוא התנדב בהתמדה עד גיוסו, ואף זכה להיות נוכח באירוע לידה.

דותן סיים י"ב בהצלחה, עבר טירונות בצה"ל והמשיך ללימודי עתודה באותו בית-ספר. הוא למד בכיתות י"ג וי"ד, וסיים לימודים לתואר הנדסאי אלקטרוניקה. באותה תקופה גם עבד בתחום האלקטרוניקה ולימד בבתי-ספר בחדרה והסביבה.

בחודש ספטמבר 2001, בתום לימודיו, חזר דותן לצה"ל, והחל לשרת בצפון הארץ במקצועו. "דותן הגיע ליחידתנו נמרץ ומלא נכונות להירתם לאחזקה ולתיקון מרכזיות לגדרות אלקטרוניות, המותקנות בגבולה הצפוני של מדינת ישראל," סיפר מפקדו, סרן רוני. "דותן הוכשר ביחידה לטפל במערכות מתקדמות ביותר לגילוי ולזיהוי חומרי לחימה כימיים, וביצע את תפקידו בהצלחה מרובה ובאופן הראוי לחיקוי. חודשים ספורים בלבד שהה דותן ביחידה, אך הספיק להטביע בה את חותמו ולהקרין על הסובבים אותו מאישיותו המקסימה."

והוסיף יגאל, מפקדו הישיר של דותן: "בתקופת שירותו הקצר הספיק דותן להטביע את חותמו באופן יוצא מן הכלל, ורכש חברים רבים שנשבו בקסמיו האישיים, הייחודיים רק לו... דותן היה חייל מקצועי, יסודי, שאפתן ומסור, עם החיוך הביישני והקסום, שנרתם לכל משימה ברוח ההתנדבות השמורה רק לו." דותן בלט במקצועיותו ובהצטיינותו, והיה אמור לצאת לקורס קצינים ולהמשיך את שירותו המקצועי כקצין.

ביום כ"ה בסיוון תשס"ב (5.6.2002) נפל דותן בפיגוע חבלני בצומת מגידו. בבוקר עלה בחדרה לאוטובוס אגד בקו 830, מתל אביב לטבריה, בדרכו לבסיסו. בצומת מגידו התנגשה באוטובוס מכונית-תופת שנהג בה מחבל-מתאבד ובפיצוץ נפגעו כמעט כל יושבי האוטובוס. דותן נהרג במקום. בפיגוע נהרגו עוד 16 אנשים: סמל-ראשון גנדי איסקוב, סמל-ראשון אלירן בוסקילה, סמל-ראשון צביקה גלברד, סמל-ראשון יגאל נביפור, סמל-ראשון דוד סטניסלבסקי, סמל סיון וינר, סמל ויאולטה חיזגיאיב, סמל שריאל כץ, רב"ט לירון אביטן, רב"ט דניס בליומין, רב"ט אברהם ברזילי, רב"ט ולדימיר מוררי, והאזרחים ציון אגמון, עדי דהן, שמעון טימשיט ואליהו תימסיט.

בן עשרים-ושתיים היה דותן בנופלו. הוא הועלה לאחר מותו לדרגת סמל. דותן הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בחדרה. הותיר אחריו הורים, אחות ואח.

בני המשפחה כותבים: "תודה לך יקירנו על השנים שזכינו להיות בני משפחתך. תודה לך בן משפחה מוצלח, יקר ואהוב. תנוח בשלום במשכבך החדש, משכן הנצח. ואנו משפחתך האוהבת, הכואבת והמתגעגעת נבוא לבקרך. ומבטיחים לך שנהיה חזקים, מלוכדים, איתנים ואוהבים, כי כך בודאי רצית שנהיה."

אחי עמית כותב לו: "אחי, דותן, תאריך הנישואין שלי נקבע לחודש הבא. כמה רציתי שתהיה איתי. כמה קשה לחשוב שאתה לא תהיה שם, לצידי. עכשיו, אחרי האסון הנורא, אני לא יודע אם לקיים את החתונה במועדה, כמתוכנן, או לדחות אותה. אם אתחתן במועד, זה רק בשבילך, כי אתה, יותר מכל אחד אחר, היית רוצה שנמשיך את חיינו הלאה... היית מאוד מוכשר, סיימת לימודי עבודה כהנדסאי אלקטרוניקה, הספקת לשרת שמונה חודשים בצה"ל בתפקיד סודי ובכיר, ועמדת לצאת לקורס קצינים. כל יום חזרת הביתה, כדי להיות איתנו. היית שקט, צנוע, חייכן, תמיד מוקף בחברים, עם שמחת חיים. היית האור שלנו. ועכשיו ככה האור..."

ספדה לדותן חברתו, אורטל: "דותן אהבתי הראשונה. אני גאה בזה שהייתי איתך, ואני לא אשכח אותך כל עוד אני חיה. לא אשכח כמה היית ביישן בהתחלה, וכמה רומנטי ומתוק... אני מקווה שאתה במקום טוב, כי מגיע לך להיות במקום טוב."

בשיר 'למלאך דותן' כתבה אורטל: "מלאך שלא צריך להיות בשמיים/ לקחו את כל חלומותיו/ מלאך שלא יהיה בן עשרים-ושתיים/ אלוהים תשמור עליו./ מלאך ששמו היה דותן/ מלאך שאת נשמתו הוא נתן/ מלאך שאליו אני אתגעגע לעולמים/ דותן, שישמור עליך אלוהים..."

החברים כותבים: "היית ילד מלא נתינה, ילד שאמא כל כך אוהבת, ילד שמילא את הבית בהמון גאווה. תמיד רגוע ושלם, כל כך מנומס, ילד כזה מן הזן המשובח. והנה לפתע ביום ארור, הפכת למלאך. ודאי צופה אתה ומקשיב, בטח קצת מתבייש, ורוצה עוד משהו להגיד... נזכור אותך: אצילי, חכם, ילד יפה, ילד של החיים, ילד שחלם חלומות אך לא זכה להגשים..."

עמרי, חבר של דותן, כותב: "דותן אחי היקר. לא אשכח את צחוקך המתגלגל ואת חיוךך מלא האור והחן. אתה חסר לי, חבר יקר, ואני מתגעגע אליך... תמיד ידעת לעודד, לעזור לכל אדם בעת צרה ולזרוק מלה טובה כשצריך. כעת משהלכת חסרות לנו ידך התומכת ומלותיך המעודדות, אך אנו נהיה חזקים. כי כמו שאנחנו מכירים אותך, זה מה שהיית רוצה... אומרים שאלוהים לוקח רק את הטובים, אך לצערי אין המשפט מדויק - הוא לוקח רק את הכי טובים."

דותן הגיש במהלך שנת 2002 את פרוייקט הגמר של לימודיו, תכנון מעלית אלקטרונית ממוחשבת, ולא זכה לקבל את תעודת הסיום. באירוע מרגש, שנערך זמן קצר לאחר מותו, העניק מנהל בית-הספר להוריו של דותן את תעודת ההסמכה שלו כהנדסאי אלקטרוניקה.

ביום הולדתו ה-22 של דותן, כארבעה וחצי חודשים לאחר מותו, נקראה על שמו מעבדת המחשבים והאלקטרוניקה בבית-הספר למדעים בחדרה, שבו למד.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את פולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.
Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.



ראש הממשלה
PRIME MINISTER

ט' תמוז תשס"ב
19 יוני 2002

לכבוד
משפחת רייזל
תדרה

משפחת רייזל היקרה,

אני מבקש להביע את צערי העמוק על הרצחו של **רב"ט דותן הי"ד**, בידי מרצחים
בני עוולה ביום כ"ה בסיוון התשס"ב 5.6.2002.

כמי שהשתתף בכל מלחמות ישראל, כמי שלחם בשדות הקרב ושכל מפקדים
וחיילים, אני יודע עד כמה גדול וכואב הוא אובדן חייהם של אנשים צעירים.

אעשה כל שביכולתי להביא להפסקת הלוחמה והכאב הפוגע ברקמת חיינו.

באבלכם הכבד אנא קבלו את תנחומי הכנים.

שלכם,

אריאל שרון



ראש המטה הכללי

צבא	ההגנה	לישראל
סימננו:	כא - 7 -	284
כ'י	תמוז	התשס"ב
30	יוני	2002

משפחת רייזל

אלהם הי"ד היקר,

איתכם באבלכם על מות יקירכם, סמל דותן רייזל, זכרונו לברכה.

דותן, זכרונו לברכה, נפל חלל ביום כ"ה בסיון התשס"ב, 5 ביוני 2002, בפיגוע דמים רצחני.

דותן שירת כמאחזק מרכזיות גדר אלקטרוניות בסדנת אופטרוניקה שביחידת החימוש המרחבית "שמשון", אשר בפקוד הצפון.

דותן תואר כחייל בעל רמה אישית גבוהה, פיקח וחרוץ, אשר ביצע את תפקידו במקצועיות ובמסירות רבה. מפקדיו מעידים עליו, כי ניחן ברצון עז לתרום וכי היה מן הראשונים להתנדב לכל משימה. דותן היה אדם חברותי, שחיוך תמידי נסוך על פניו, אהוב ואהוד על הסובבים אותו.

בטוחני, כי חסרונו מורגש בקרב מפקדי היחידה וחייליה.

הועלה לדרגת סמל לאחר מותו.

זכרו יהיה נצור בליבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

אשר כבאנו

שאל מופז, דב-אלוף
ראש המטה הכללי

התקנת כ"ט תמוז
ה'תש"ז

אשר לא קדם צדק צדק

אשר נפגש, אף מהלך אולם

אשר לא קדם צדק צדק

אשר לא קדם צדק צדק

אשר לא קדם צדק צדק

אשר לא קדם צדק צדק

אשר לא קדם צדק צדק

אשר לא קדם צדק צדק

אשר לא קדם צדק צדק

אשר לא קדם צדק צדק

בניין בני-אליהו
של הביטחון



לישראל	ההגנה	צבא
01148	ד"צ	יח'
התשס"ב	בסיון	ל'
002	ביוני	10

משפחת רייזל היקרה,

יקירכם, סמל דותן רייזל, זכרונו לברכה, נהרג ביום כ"ה בסיון התשס"ב, 5 ביוני 2002, בפיגוע דמים רצחני סמוך לצומת מגידו.

לפני כחצי שנה הגיע דותן ליחידתנו, נמרץ ומלא נכונות להירתם לאחזקה ולתיקון מרכזיות לגדרות אלקטרוניות, המותקנות בגבול הצפוני של מדינת ישראל. דותן הוכשר ביחידה לטפל במערכות מתקדמות ביותר לגילוי ולזיהוי חומרי לחימה כימיים וביצע את תפקידו בהצלחה מרובה ובאופן הראוי לחיקוי.

חודשים ספורים בלבד שהה דותן ביחידה, אך הספיק להטביע בה את חותמו ולחקרין על הסובבים אותו מאישיותו המקסימה.

זוכר אני במיוחד את שאיפותיו ואת רצונו העז של דותן לצאת לקורס קצינים, כדי לתרום ולהעניק מאופיו ומתכונותיו המיוחדות למען ביטחון המדינה.

שמחה, ניסן, עמית ושרון היקרים, אין מילים שיקלו מן הצער, היגון והשכול. בשעה קשה זו, רוצה אני להביע, בשמי ובשם מפקדי היחידה וחיליה, את השתתפותנו בכאבכם העמוק.

זכרו של דותן יהיה שמור ונצור בליבנו לעד.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

יהי זכרו ברוך.

סרן
היחידה

רוני יצחקי,
מפקד

הגדולה ביותר שביתת השליה ע. (למחרת שאני באני שאני
 לא הייתי) הטרם הכו היא היכולת לזחוק א החיים
 ולמנוע האה, תמיד להרים את הראש, להאמין חייב
 א הפנים... גם כשהמצב לא אידיאלי ולבדוק א
 הידיקה באופיאמיו ובטחתי חיים. צוהי ירושתי
 הדיקתי, צוהי מלונתי לאחרים וכך אני באח שלי
 כולצה להשאר משוכו לחיות את חיייהם ושלא יעזבו
 לאחרים לחיות עם כך.

אני מרגיש שביתת, אכטיו כטייל לו זמן פנוי של
 אמיה לבאוג ענאנו, מרעריב עם לי קל-דמגל
 ולא נותן עי להתעצב יותר מדי, אלא תמיד כשאני
 כן מתחיל הוא מרגע אורי של מקפנים וגורם
 ע' לחייק. זה מה שהיה היה חוצה, ואם כולנו
 נהיה תמיד רגילים וקטופים לביתן שנשאר ביתן כו
 אחרי שאיננו... תמיד נשאר של החיוק א הפנים...
 כן כן נוכח אהנציה את ביתן בבית האובה ביותר

שמרו א החיוק,

אלעד אורגל



כג' תמוז תשס"ב
3 יולי 2002
ד-3

שלושים לדותן

בני דותן שהיה ואיננו עוד
אהובי שלי פרח יקר שנקטף
בדמי ימיו ע"י מרצחים שפלים
וגדעו את חיו בצעירותו.

בני דותן שישאר בליבי חרוט לנצח נצחים
בני דותן שתמיד ישאר צעיר לנצח.

מתקבלת ידיעה לקונית ללא כל הכנה
דותן אינו עוד עמנו, דותן נרצח,
ומאותו רגע משתבשים סדרי עולם
ומתרסקת משפחה.

פצע נפער, פצע שלא יגליד לעולם.
אהובי מרגע שנולדת האור זרח בביתנו
ומרגע לכתך כבה האור.

כבר 30 יום כל כך מהר ואני אמך בני
מתגעגעת לשובבות, לפתיחת וטריקת דלת חדרך, למבול הטלפונים ולצחוק הנעורים.
ואני אמך שכל כך דאגתי לשובך הביתה בשלום מהבסיס מהבילוי.
לא אצטרך יותר לדאוג כי אין למי לחכות דותן לא תשוב עוד לעולם.

הנה אני כאן מבקרת בביתך החדש חלקת הקבר, חלקת הנצח
והבית דותן כל כך עמוס במבקרים
גדולי האומה באו לנחם אך אני
לעולם לא אוכל עוד לחיות את חיי כתמול שלשום.
דותן הריחות בחדרך אותם ריחות שאני מתבסמת עליהם
אך נוספו מספר תמונות וכן גם הועלית בדרגה.
וכל כך לא מתאימה לנו הכותרת החדשה שנכפתה עלינו
בעל כורחנו משפחה שכולה.

ונדמה לי שאני בתוך חלום ואיני משלימה את אובדןך יקירי
וכמה שהכרתי אותך מסתבר לי שהחברים והמפקדים הרבים
שפוקדים את ביתנו ומספרים אין ספור, ספורים על אישיותך,
דמותך, ובעיקר על היותך אדם. משלימים לי את החסר.
ואני לו יכולתי להודות לך עד כמה שאני גאה בך, מוקירה אותך,
אוהבת אותך ובעיקר מתגעגעת כן. נשמתי יוצאת מגעגועים געגועים של אמא.

דותן ~~ש~~ יצאנו לטעימות לקראת החתונה ואתה היית חסר
כל כך רצית להיות עמנו אך בני העוולה קלקלו את הכל,
ואני רוצה לספר לך בני דחינו את החתונה אך רק מספר ימים
עמית וענת מתחתנים זו תשובתנו לאלה הרוצים להשמידנו.
אך בני, השמחה אינה אותה שמחה, הרי אתה חסר, אוצר שלי.

ה/קרבן
ד"ר יוסף השלישי
ד"ר יצ' אלום

ילדתי כל הטקס האחרון וניסיתי להזכיר איך דומה ואני והיינו
 חברי. ילדתי וחטאתי, עלו בי המון זכרונות, רובם הטובים
 ימים כל כך שארצה לטמון אותם לעד ואין בי ספק שתמיד
 יעלו בי חיוך. לעולם דמותו של בנות לא תכלה להתקשר אצלי
 לעצב, לאהלות. תמיד אזכר דמותו בהקשר של שמחה, של אושר
 של צחוק של החיים ולעולם מהם צחוק... לא משנים ככלל מיקן
 הנסיבות דומה תמיד ישאר קשור סמל לחיוך ולצחוק,
 סוג של "סמילי" אנושי. אני לא יכול להשאר בדמיוני תמונה
 של בנות עצוב.

תלפתי הטקס המון אה בנות יותר מכל טקס אחר
 והזכר החזק ביותר שנשאר בי מכל החתופות, מכל הזכרונות
 שרצו בי היה החיוך והצחוק המיוחד שאפין את כל כך
 הרבה זכרונות יש לי ממותן. איך היינו יוצאים כיתה לדרך
 שיש, לפני וקמטץ הצרא, איך היה בא לקדק אותי
 ואיך הייתי בא לקדק אותי, ואפילו ישנתי אצלו פעם או
 פעמיים בטחיתה אי קשה לחצונה הביתה לעסב באלה
 דמותו בלוי ארוך משותף. נזכרתי בהפסקה דפית הססי
 שהיינו זשדים ביחד במסדרון, אה הדטא או בקיוסק רק
 שנינו או ביחד עם כל החברה - וצוחקים (ושוש...
 דומה וצחוק, אני לא מסוגלה ריבוי) נזכרתי איך היינו
 מבקרים אה הצרא ולא האמונה שמה אחרי שמי
 התגייסתי והוא חמטק לעמוד, איך הייתי מספר
 על אה הצרא שלי והוא היה מספר לי מה חדר
 בבית ספס ואל הקנות החפשות של ביתה (ולא
 מתאליה אי ספס נפקד מקומן של קנות יא או ית...
 האזקרה ששנינו בחרנו הישי...

יום הולדת ראשון בלי דותן רייזר



אלמנה: אציק בן מלכי

ביום שלישי צוין יום הולדתו ה-22 של דותן רייזל מחדרה, שנהרג בפיגוע שאירע ב-5 ליוני בפיגוע באוטובוס בצומת מגידו, בעת שהיה בדרכו לבסיס בצור מת. לציון יום ההולדת עלו בני משפחתו וחבריו לקיברו בבית העלמין הצבאי בחדרה, שם הודיעו לזיכרו 22 נרות. בשעות הצהריים הגיעו בני המשפחה והחברים לבית ספר מרעים ואמ"נורות בחדרה, כדי להסיר את הלוח למעברת האלקטרוניקה שנקראה על שמו של דותן. בטקס נשאו דברים מנהל בית

דותן היה החלל הראשון של ביה"ס למדעים ואמנויות. משפחת רייזר

רואים את הקבר הנוסף של ההרוגה בצומת כרכור ומצד שני אנחנו רואים את הפיגוע שלנו עם דותן. זהו יום ההולדת הראשון של דותן שעשינו בלע"דיו."

אפרת גוטפריד

הספר קלמן צוהר, אביו של דותן ניסן והממונה על החינוך בעירייה אברהם בלרוב. דותן סיים את לימודיו בבית הספר למדעים ואמנויות במסלול הנרסאי. האב ניסן: "התחושה מאוד מאוד קשה והקטע הכי עצוב היה בבית העלמין. מצד אחר אנחנו



חדרה עיריית

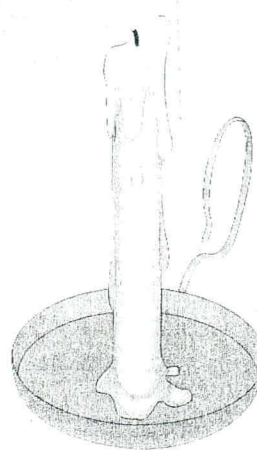
ועדת האירועים

במלאת שלושים יום

למותם של הקדושים,

בפיגוע הנתעב בצומת מגידו נקיים טקס לזכרם של התשעה:

לירון אביטן
ציון אגמון
גנדי איסקוב
אלירן בוסקיליה
זניס בלזימן
צביקה גלבז
נילסה תיזגאייב
ולדימיר מורזי
דותן רייזל



ה' יקום דמם

הטקס יתקיים באולם התרבות העירוני "רנה שני", תיכון חדרה, רח' רמב"ם ביום שני, כ"ח בסיון תשס"ב 8 ביולי 2002 בשעה 19:30 תצוגה לזכרם בשעה 20:00 טקס האזכרה

בשיתוף עם המשפחות, אגד,

מה קורא

סיון 1526 • 11"6

פעם היו לומדים כדי להצליח בלימודים, היום ל

כתבות

- 10 בחירות עכשיו ומיד!
- 20 מותק, הבית התכווץ 2
- 30 העתיד של חדרה כבר כאן
- 38 התעודה של דותן ז"ל נמסרה להוריו



קלמן צהר מעניק את התעודה להורי של דותן

סמל דותן רייזל ז"ל

"במקום לחגוג אני מספיד אותך, אחי"

בעוד שלושה שבועות אמורים בני משפחת רייזל ללוות לחופה את בנם הבכור עמית. אתמול הם ליוו את הבן הצעיר, דותן ז"ל, בדרכו האחרונה בבית העלמין הצבאי בחדרה.

"אחי הצעיר, מי היה מאמין שאספיד אותך על הבן מה הזו שנכפתה עלינו. חשבתי לחגוג על כמה אחרת, זו של חתונתי. הכל מוכן - התזמורת, ההזמנות והאו"ל, אך במקום לצלם ולהסריט שם, אנו מסריטים כאן את הלווייתך", ספר לו אחיו עמית.

"תודה לך על שנתת לי זכות להיות לך לאח. אש מור על ההורים בשבילך. אוהב אותך", הוסיף האח. מאות חברים וקרובים, ביניהם תושבי חדרה שאיבדו תשעה מתושבי העיר בפיגוע הנורא שלשום, ליוו את מול את סמל דותן רייזל, בן 21, בדרכו האחרונה.

בשם החברים ספרה אמירה: "דותן, ילד יקר שלנו, ילד שמלא נתינה, שמילא את הבית בגאווה, פשוט ילד משובח ושלשום, ביום הארוך, הפכת למלאך. ילד יפה, שחלם חלומות ולא הספיק להגשים".

סמל דותן רייזל ז"ל הותיר אחריו הורים: ניסן ושמחה, ושני אחים: עמית ושרון. יוסי מזרחי

8.7.02

איוני הלב... איוני הלב... איוני הלב... איוני הלב... איוני הלב... איוני הלב... איוני הלב... איוני הלב... איוני הלב... איוני הלב

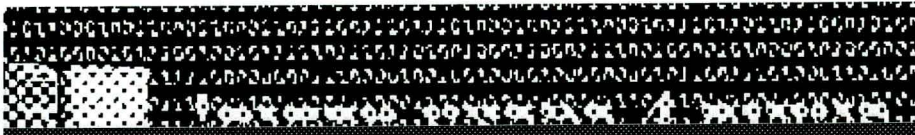
שלושים להרוגי הפיגוע במגידו

"לעולם לא נשכח אתכם לירון, ציון, גנאדי, אלירן, דניס, צביקה, ויולטה, ולדימיר ודותן", אמר ראש עיריית חדרה באזכרה הממלכתית

למרות האסון הכבד מנשוא, בטוחני, שכל אחד ואחת מכם, בני יקרים של חדרה, היה מצווה אותנו לא להתקפל ולא לוותר. בשעה קשה זו בוודאי הייתם אומרים לנו, כי הסכנה האורבת לעם ישראל, צריכה להביא לאיחוד הכוחות. על כולנו להתאחד ולהתלכד. בשעת מבחן זו הייתם מבקשים מאיתנו, למרות ייסורנו הנוראיים, להתרומם במלוא שיעור קומתנו, וללבן סוגיות יסוד בין אדם בין ארצו. אם ננהג כך, דעו נא בני יקרים, כי מאיתכם הדבר וזו צוואתכם", אמר ראש עיריית חדרה, ישראל סדן. קדם לטקס המרגש מיצג תמונות, אשר הוקדש לזכרם של הרוגי הפיגוע.

עיריית חדרה ציינה ביום שני השבוע את השלושים להירצחם של תשעה מבניה ובנותיה, אשר נהרגו בפיגוע הדמים בצומת מגידו. מאות בני משפחה, נציגי צה"ל ומוסדות החינוך בחדרה נטלו חלק בטקס המרגש, אשר התקיים בהיכל התרבות העירוני.

"עיר שלמה מקוננת על תושבי חדרה. כולם כאחד אבלים ומזילים דמעה. חדרה מבכה את בניה. הכאב גדול. אין הדעת סובלת מעשי שפלה של שרצים, דוברי סרה, אשר רוצחים יהודים כאשר הם יהודים. שום הסכם שבועלם, שום מחילה וסליחה, לא יוכלו לפתור אותם מלבוא על עונשם. בשעה קשה זו,



מוסיקה
במבצע מדהים

לא רואים עברית | הסוך את הארץ לדף הבית

לעשיית ממי על העיתון

LA'ARETZ Online

Haaretz English Edition www.haaretzdaily.com

www.haaretz.co.il

הארץ

Online

חדשות

כלכלה

גלריה

ספורט

הארץ

המהדורה המודפסת

יום ראשון 09.06.02

העמוד הראשון

כל חדשות היום

חדשות חוץ

מאמרים

כתבות

מכתבים למערכת

כלכלה

שוק ההון

גלריה

ספורט

גיליון יום שישי

תרבות וספרות

גלריה יום שישי

מוספים

מוסף הארץ

קפטן אינטרנט

מוסף נדל"ן

ספרים

מוסף בריאות

השבוע החולף בהארץ

☐

חזור לדף הבית



המהדורה המודפסת << כל חדשות היום

סמל דותן רייזל

בן 21 מחדרה



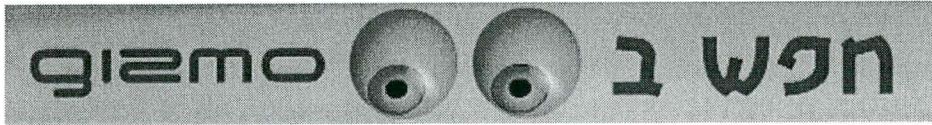
סמל דותן רייזל

כבן למשפחה חדרתית ותיקה, היה דותן חלק מחבורת החיילים תושבי העיר ששירתו באותו מחנה ונהגו לבלות יחד גם בחופשות. חבריו מספרים שהיה הרוח החיה בחבורה החדרתית של מחנה שמשון. דותן - שהחברים שנתרו מספרים שכל כך אהב בילויים וטיולים והתנדב - נהרג יחד עם כמה מחבריו החדרתים בתופת של צומת מגידו. האב ניסן בעל עסק לאנטנות, האם שמחה פעילה במפעלות תרבות בעיר. דותן היה אחיהם הצעיר של עמית ושרון. הוא למד

בתיכון עמל למדעים ואומנויות והאריך את תקופת לימודיו כדי להשלים תואר הנדסאי אלקטרוניקה. עוד קודם לכן החל להתנדב במד"א, טיפח את חיבתו למחשבים והיה מעורב בפעילות החברתית של בית הספר. הוא ייטמן היום ב-17:30 בבית העלמין הצבאי בחדרה.

השתתפו באיסוף החומר: דוד רטנר, בן ציון ציטרין, יובל דרור ובז רטנר

דפסם שלח כתבה חזור לדף הבית



מהדורת יום חמישי, 6 ביוני כו' סיון תשס"ב

גצלנו עזרה כתוב לנו צ'אט הפוך לאתר הבית

Search bar with a dropdown menu showing 'ב' and a search button.

תיירות

האח אמור להינשא בחודש הבא



סמל דותן רייזל ז"ל

היה מתנדב במגן דוד אדום, אהב לעסוק במחשבים והיה מעורב בפעילות החברתית בבית-הספר

HOL.CO.IL
מחירים מוזלים בהנחה עד 70%

תאריך: 1
מספר לילות: 2
הצג רק מלונות פנייים

סקר מעריב אינטרנט
האם לדעתך יש סיכוי לפיתרון המשבר בין הודו ופקיסטן
 כן
 לא

הנצח

ארכיון סקרים
BLUE CENTER
רשת המזון לקניית מהבית

בפקס

ארכיון
ארכיון וידאו

אתרי קבוצת מעריב

Eufa
הפורטל של עמנואל

מעריב

מעריב sale
זירת הקניות

מעריב FiX travel
פורטל התיירות

עשרות ידידים הגיעו אתמול לבית משפחת רייזל בחדרה עם היוודע דבר הירצחו של בנם דותן בפיגוע בצומת מגידו.

דותן, בן 21, בן למשפחה חדרתית ותיקה, היה הצעיר מבין שלושה ילדים. אחיו הבכור אמור להינשא בחודש הבא.

דותן שירת בחיל החימוש, ביחידה שאיבדה עוד ארבעה מחייליה בפיגוע.

חבריו מספרים שהיה מלא שמחת חיים, ואהב לטייל ולבלות בחופשות מהצבא. בשנים קודמות היה מתנדב במגן דוד אדום, אהב לעסוק במחשבים והיה מעורב בפעילות החברתית בבית-הספר. הוא התגייס לצה"ל לאחר שהשלים תואר הנדסאי אלקטרוניקה.

דותן רייזל השאיר אחריו הורים, ניסן ושמחה, ושני אחים מבוגרים ממנו: עמית ושרון.

לכתבה תגובה

לראש הדף

שלח לחבר

הדפסה

כתבה קודמת

כתבה הבאה

At a brother's graveside

By **TOVAH LAZAROFF**

Amit Reisel of Hadera had been dreaming of his wedding. How photographers would capture his happy moments with those he loved, including his brother, Dotan, 22. He had been thinking of what to say about his brother during the celebration next month.

He never imagined his words of love would be said instead by Dotan's graveside. "Who would believe I would be eulogizing you. I had meant to speak about you on another stage, that of my wedding," Amit said yesterday to the hundreds of mourners gathered at the Hadera Military Cemetery.

"Here there are also photographers, but they are recording your funeral instead of my wedding. I promise you that we will stay strong in honor of your memory... I love you," Amit said to his brother, one of the 17 victims of the terrorist attack at Megiddo junction early Wednesday morning.

Nine of the victims were from Hadera, bringing to 25 the number of its residents killed in terrorist attacks since September 2000.

St.-Sgt. Dotan Reisel was returning to his base, along with 12 other soldiers who were also killed.

At his funeral, his aunt Ilana said: "My sweet Dotan, the bitter news has left us in shock. You appeared on the news before we had time to tell your grandfather you can no longer come to visit him... You were so sure this would never happen to you.

You traveled every day to your army base, on the road of death until it found you. Yesterday morning, your family said goodbye to you with a sandwich and a kiss. Your mother worried about your safety, that you would learn and find a profession."

A family friend, Tamar Aviva, said: "You were a boy who filled the house with love. You set out for a long day, and suddenly you turned into an angel. You were a brave soldier who disappeared. We will remember you as a young man who dreamed dreams he will never get to fulfill."

Hadera Mayor Yisrael Sadan said: "If I could ask Dotan and any of the others from Hadera who were killed what they would want from us, they would say, continue forward, be strong. There is no comfort for this family and all the families. The city of Hadera is one large family of mourning. This has been a very difficult day."

"We hope your sacrifice, Dotan, was not made in vain," Sadan said.

Reisel was the last of six soldiers in less than 24 hours to be buried in a small corner of the cemetery by an orange grove. Earlier in the afternoon, colleagues sat on a wall waiting for the funeral of St.-Sgt. Tzvi Gelber. They had lost four friends from the base in the attack.

"We were sure from the beginning they were killed," said Ortan Znad, "because we know who travels on that bus. There is nothing to say, no one should ever have to go through this."

One friend in tears said, "I keep trying to imag-

ine their last moments, how they must have tried to escape, but couldn't."

Tears fell slowly down Zivan Rahmani's cheeks as she look out at four fresh graves covered with wreaths and flowers, and another two empty ones, surrounded by mounds of dirt and shovels. Workers were busy laying out wooden planks to hold the coffin.

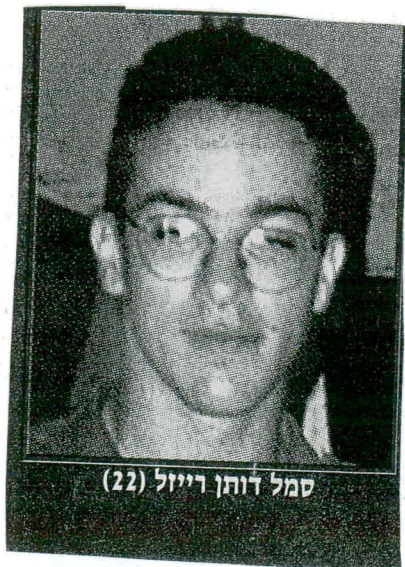
"Look at how many young people were buried today," Rahmani said.

Gelber's coffin was carried to the grave by soldiers in a pine box covered with an Israel flag. One relative being supported by others cried it in tears, "It's not Tzvika, it's not Tzvika. I can't believe he's not coming home any more. Why, why, you were a flower."

This was not the first time Gelber was in a terrorist attack, relatives said. He missed the bus that was attacked in Wadi Ara in March, in which seven were killed.

A friend at the funeral said, "Every morning, including your last morning, you continued on the route to your base. You continued, you were not afraid. You continued responsibly. You were the prince of the family. It's hard to talk about you in the past. Your house, your family, your unit will not return to what it was. Your absence has left a wound that will not heal. We will miss your smile and the special air around you."

See **GRAVESIDE**, Page A13



סמל דותן רייזל (22)



לזכרו של סמל דותן רייזל

מעבדת מחשבים ע"ש סמל דותן רייזל ז"ל

מאת: נסים מסורי

לכל הנוכחים, ובקול ענות חלושה אמר: "אין לי הרבה מה להגיד, זהו יום עצוב לכולנו".

אין דרך יפה יותר מאשר להנציח את שמו של דותן במקום שבו התחנך ורבים ממשיכים וימשיכו כאן את דרכו". האב ניסן הודו

יום הולדתו ה-22 של סמל דותן רייזל ז"ל צויין בשבוע שעבר בעלייה לקברו ובהנצחת שמו במעבדת מחשבים ואלקטרוניקה בבית הספר התיכון המקיף למדעים ולאמנויות בחדרה, בו סיים את לימודיו התיכוניים והעל-תיכוניים כהנדסאי אלקטרוניקה. דותן ז"ל נרצח לפני כחצי שנה בפיגוע האוטובוס בצומת מגידו כשהיה בדרכו לבסיסו בצפון הארץ. טקס ההנצחה במעבדה התקיים במעמד סגן ראש העיר אברהם בלדב, מנכ"ל בית הספר קלמן צהר, נציגי צה"ל, הוריו שמחה וניסן רייזל, בני משפחה, חברים ותלמידים. ההורים שמחה וניסן הסירו את הלוח משלט ההנצחה, ומנהל בית הספר ספד לדותן. "חשכנו שאנו נמצאים בזמן רגיעה", אמר סגן ראש העיר, "אבל הטרור הזה לא רוצה לעזוב אותנו. אנו ממשיכים במלחמת הקיום שלנו, ודותן שילם בחייו רק בשל היותו יהודי.



מנציחים את זכרו של דותן.

"חדרה" מבכה את בניה"

מאת: נסים מסורי



במלאת חודש ימים להרצחם של תשעה מתושבי העיר בפיגוע בצומת מגידו נערך לזכרם טקס אזכרה באולם התרבות העירוני "תיכון חדרה" על שם רנה שני, בנוכחות בני המשפחות, נציגי צה"ל, נציגי "אגד", בכירים מהעירייה ותושבים רבים "לעולם לא נשכח את לירון, ציון, גנדי, אלירן, דניס, צביקה, ויולטה, ולדימיר ודותן", אמר סדן לקהל הנוכחים באולם וציין כי בשעה קשה זו, כשהסכנה אורבת לעם ישראל, צריך העם להתאחד ולהתלכד. "עיר שלמה מקוננת על הקורבנות תושבי חדרה, כולם כאחד אבלים ומזילים דמעה. חדרה מבכה את בניה". רגעים קשים היו בטקס, כאשר נציגי המשפחות ספרו ליקיריהם בגרונות חנוקים מדמעות. לפני הטקס הודלקו נרות נשמה רבים בלובי האולם ליד תמונותיהם של הנרצחים והונחו זרי פרחים. את הטקס המרגש הפיק וארגן מנהל המחלקה הבינתחומית, גבי שטרית, והנחה מזכיר העיר, יוש וולשטיין. במשך דקות ארוכות אחרי הטקס עדיין הסתודדו רבים מן הנוכחים והחליפו דברים עם חברים, מכרים ובני משפחות הנרצחים לזכרם.

בסיון 17.7.02

לזכר דותן



הוריו של דותן רייזל ז"ל. 22 נרות נשמה • צילום: ערן נאור

מעבדה לאלקטרוניקה בבית הספר התיכון למדעים ואמנויות בחדרה נחנכה ביום שלישי השבוע על שמו של דותן רייזל ז"ל, שנרצח לפני חמישה חודשים בפיגוע בצומת מגידו.

מירית אזרחי

למענך, לא נישבר

דודן רייזל ז"ל, בן 21 וחצי במותו

אחי, דודן,

תאריך הנישואין שלי נקבע לחודש הבא. כמה רציני שתהיה איתי. כמה קשה לחשוב שאתה לא תהיה שם, לצדי. עכשיו, אחרי האסון הנורא, אני לא יודע אם לקיים את החתונה במועדה, כמתוכנן, או לדחות אותה. אם אתחנן במועד, זה רק בשבילך, כי אתה, יותר מכל אחד אחר, היית רוצה שנמשיך את חיינו הלאה. את היום הארוך בו נקטפו חייך הצעירים, לעולם לא אשכח. אתה ואני התנדבנו במד"א. כבר בשעה 7:10 קבלתי את ההודעה בדבר הפיגוע בצומת מגידו. ישר חשבתי עליך. ידעתי שאתה שם, נוסע בקו 830 לצבא. היתה לי תקווה שאתה חי, ובצדה, קיננה בי הידיעה הכואבת שאתה לא בין החיים. התקשרתי אליך כמה פעמים, ולא ענית. שלחתי לך הודעות בפלאפון, וגם להן לא השבת. נסעתי ל"הלל יפה", קיוויתי שאתה רק פצוע ואוכל לקבל את פניך. בזה אחר זה הגיעו האמבולנסים, אבל אתה לא היית בין הפצועים. הרגשתי מחנק בגרוני. התקשרתי לכל בתי החולים באזור. לא היית שם. בצהרים הגיע קצין העיר, וסיפר לנו את הנורא מכל.

היית מאוד מוכשר, סיימת לימודי עבודה כהנדסאי אלקטרוניקה, הספקת לשרת שמונה חודשים בצה"ל בתפקיד סודי ובכיר, ועמדת לצאת לקורס קצינים. כל יום חזרת הביתה, כדי להיות איתנו. היית שקט, צנוע, חייכן. תמיד מוקף בחברים, עם שמחת חיים. היית האור שלנו. ועכשיו כבה האור. עם כל הכאב הנורא, אנחנו נמשיך הלאה. למענך, לא נישבר.

אתה חסר לכולנו. אחיך, עמית רייזל



סמל דותן רייזל (22)



אסון לפני חתונת האח

סמל דותן רייזל (22) היה חלק מקבוצת חיילים מחררה ששירתו באותו בסיס של חיל החימוש, ונהגו לצאת יחד לבסיס. רייזל, בן למשפחה ותיקה מחררה, היה הצעיר מבין שלושה ילדים. אחיו הבכור עומד להתחתן בעוד כחודש. דותן רייזל למד בבית הספר התיכון "עמל למדעים ואמנויות", ולאחר מכן השלים תואר הנדסאי אלקטרוניקה. הוא אהב מוזשבים והיה מעורב בפעילות החברתית בבית הספר. בצבא הספיק לשרת שנה. חבריו מספרים שהיה מלא שמחה ואהב לטייל, לצאת לקניות ולבלות אחרי שהיה מגיע הביתה מהצבא. הלווייתו תתקיים היום בשעה 17:30 בבית העלמין הצבאי בחררה. כתב "ידיעות אחרונות"

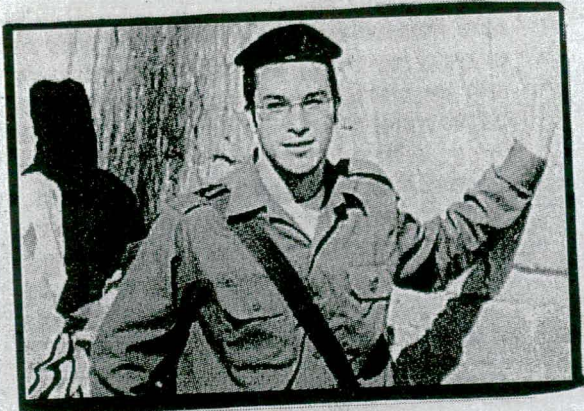


דותן רייזל ז"ל

תעודה לזכרו

באירוע מרגש, קיבלו השבוע בני משפחתו של דותן רייזל ז"ל, שנהרג בפיגוע בצומת מגידו, את תעודת ההסמכה של דותן כהנדסאי אלקטרוניקה ממנהל בית הספר למדעים ואמנויות, קלמן צוהר. דותן רייזל ז"ל (21.5) מחררה, נהרג בפיגוע התופת בקו 830 בצומת מגידו בחמישה ביוני. דותן למד אלקטרוניקה ב"מדעים ואמנויות" מכיתה ז' ועד כיתה י"ד. הוא סיים את לימודיו בשנה שעברה, אולם את הפרויקט הגיש שבו עות אחדים לפני מותו. קעת הגיש קלמן צוהר להורים הכואבים את הדיפלומה. אביו, ניסן, סיפר בעצב: "דותן יצר פרויקט מעלית אלקטרונית וממוחשבת לעבודת גמר. חודשים ארוכים שקר על עבודתו, וערך מחקר בין חברות. ביחד עם הפרויקט, מצרפת חוברת עבת כרס, המסכמת את פרי עמלו של דותן". קלמן צוהר: "דותן היה תלמיד שקט, שניחן בחוש הומור, והיה שובר רגעים של מתח בכדי זה טובה. הוא לקח על עצמו פרויקט מורכב, בלי הקלות, וביצע אותו בהצלחה". "דותן חיכה לקבלת התעודה. הרגע הזה, שאנחנו מקבלים את התעודה של דותן, מאוד מהגש אותנו", אמרה בדמעות אמו, שמחה. דותן רייזל ז"ל

מירת אזרחי



סמל דותן רייזל

החתונה של עמית רייזל נדחתה בינתיים. אחיו הצעיר דותן נהרג

בעוד שלושה שבועות היו אמורים בני הזוג רייזל לחתן את בנם עמית. אחיו של דותן שנהרג. האסון הנורא ירחה את החגיגה וטקס החתונה יתקיים במסגרת המשפחה בלבד. דותן הותיר אחריו זוג הורים ושני אחים. דותן היה ילד מיוחד שאהב לארח חברים. הקורקור של החברים, הכל היה מתרכז סביבו. במהלך ימי השבעה סיפרו חבריו כל כך הרבה דברים טובים עליו, שהוריו אפילו לא ידעו. כן, גם דותן שירת כשמשון והיה עתיד היה להתחיל בקרוב קורס קצינים. גן גם הוא עשה את דרכו מידי יום בקו 308 לבסיס. אביו סיפר כי לא פעם היו להם שיחות על הדרך המסוכנת אותה הוא עובר כל יום. ניסן: "היתה לי אפילו אפשרות להעביר את דותן בסיס, אבל הוא אהב את הבסיס וסירב שנעביר אותו. הרבה פעמים דיברתי איתו על הנושא. אמרתי לו אתה נוסע בכביש מסוכן, זה כמו פצע מוגלתי, פעם נפתח פעם נסגר".

ביום הפיגוע יצא דותן מביתו כרגיל. אביו הכין לו כריכים לדרך וכרד אותו שיגיע בשלום ויחזור בשלום, כמידי בוקר.



דוֹתָן רֵיזֵל ז"ל. היה הולך לטקסי יום הזיכרון

מלאך ששמו היה דותן



שבועיים אחרי שנרצח בפיגוע דותן רייזל בן ה-22 אמור היה לצאת לקורס קצינים. אמו שמחה: "הוא חשב שאם יבוא מחבל מתאבד הוא יקפוץ מהחלון - הוא לא חשב על מכונית תופת"

מאחור עם חברים, כך שאם הם יראו מחבל הם יישבו רגליהם ויפוצצו החוצה. הם לא ידעו שיכולה להגיע מכונית תופת ולהתפוצץ לידם."

דוֹתָן למד בבית הספר ארלוזורוב ובתיכון מדעים ואמנויות, המשיך לכיתות י"ג ו-י"ד, וסיים כהנדסאי אלקטרוניקה. הוא התגייס לחיל החימוש ביום בו נפלו מגדלי התאומים בניו-יורק, ביצע קורס "אל-קטרונאי חימושי" וכאמור הגיע לבסיס שמשון. בתקופת שירותו הקצר הספיק דוֹתָן להטביע את חותמו באופן יוצא מן הכלל, "ספר לו מפקדו הישיר, "ורכש חברים רבים שנשבו בקסמיו האישיים, היי חודיים רק לו...".

לזכרו של דוֹתָן נקראה כיתה בה למד בבית הספר מדעים ואמנויות, וכן הונצח זכרו בשני בתי כנסת בחדרה. בכניסה המזרחית לחדרה הוקמה אנדרטה לזכרו ולזכר שמונה קורבנות נוספים מבני העיר שנרצחו באותו פיגוע. שמחה מספרת מה מסמל עבורה יום הזיכרון: "זה יום זיכרון לכל החללים, אז וראי שזה מסמל משהו. דוֹתָן היה הולך כל שנה לטקסי יום הזיכרון ביד לבנים, ואני הלכתי איתו שנתיים רצוף. בשנה שבה הוא נהרג היה לי קשה כבר ללכת. הוא ניקש שאבוא איתו, אבל אמרתי לו שילך הוא, כי זה חשוב שיכבד את זיכרון החיילים. לא ידעתי ששנה לאחר מכן, גם אני אתחיל ללכת לשם בקביעות."

אלעד הופר ■



משפחת רייזל. חששו לחיי הבן

לאוטובוס בו הוא נסע. "הוא נסע כל יום לגרוד שמשון", אומרת שמחה, "וצריך לרעת שמדובר בדרך מסוכנת. הוא אמר לנו שהוא נוסע באוטובוס שעוצר רק בשתי תחנות בדרך, ובתחנות עולים אנשים שהוא מכיר. תמיד שאלתי אותו איפה הוא יושב, והוא אמר לי שהוא יושב

מלאך שלא צריך להיות בשמיים / לקחו את כל חלומותיו / מלאך שלא יהיה בן עשרים-ושתיים אלוהים תשמור עליו / מלאך ששמו היה דוֹתָן / מלאך שאת נשמתו הוא נתן / מלאך שאליו אני אתגעגע לעולמים / דוֹתָן, שישמור עליך אלוהים" (שיר שכתבה חברתו של דוֹתָן רייזל ז"ל, אורטל, לאחר מותו)

הפיגוע בצומת מוסמוס שבוואדי ערה, בחודש מרץ 2002, פיגוע בו נהרגו שבעה אנשים, היה בדיוק מה שהוריו של דוֹתָן רייזל ז"ל חששו ממנו. באותם ימים רוויי פיגועים, חששו שמחה וניסן רייזל מהעובדה שבן הזקונים של המשפחה, בן ה-22, נוסע באוטובוס מדי יום דרך אותו כביש, לכיר ון בסיס שמשון בו הוא שירת. "זה גרם לנו חששות כבדים", מודה שמחה ומספרת כי החליטו לנקוט מעשה. "אמנם הוא התלהב מהשירות בכסיס, אבל כשראינו שהמצב גרוע והיה פיגוע במרץ באותה דרך, החלטנו לפנות אל המפקד שלו שיבדוק מה האפשרויות. בגלל שליחידה היה קשה לוותר עליו, הוחלט לשלוח אותו לקורס קצינים רק אחרי שנה וחצי. מה שמצער הוא שהוא היה אמור להתחיל את הקורס שבועיים לאחר שנהרג."

דוֹתָן נהרג באחד הפיגועים הרצחניים ביותר בתולדות המדינה, פיגוע בו נרצחו 17 אנשים לאחר שמכונית תופת התפוצצה, בסמוך

אשר ביום הקדש.

איננו יודים, כואבג וזולג בנים.
בלת מלאו מלאו הרבה צדקה עולה הנוצרים כאלו מן קום לסן צולג
בנים 15 ממך להם טאגים להובאנו להוצלת אדמו.
אן דו ין גם גדינום גאמה.
נמשע ונאני, (תנים ונמשע אדמו, אועלמו, עם כל הכסד אכל האמנים.
לצדו דו היכתי אד בלת בולת אדמו אן הסינוום, הוצולג אצקרו אדמו,
המלכה, צדו חיה אדמו ונעמה אדמו.
דו קדו גרה קפין, אנתו אדמו, גאמה, גתניפה אכל המניה האכלמו.

קיימת חנה - אדמו
אדמו סעו גלסין.

למטבחתי הישן היקר!

ביום דיוקן כל שירי החל מצאין ביחסי שמשון,
לפי'נים, לפי'נים, אפילו וכישרונו ל אדם מתעצבים ומתקברים רק לאהר
למטבחתי,

בן למבאיה גללים, (היום טענו לאין לא רק קדי וקדיב,
לא הכיתה, אך מתחילו, טקדיו ולאו שתיכירוהו - לבד ובלאו, מוכנה
חבר אבי, חל ואתן ובחור מוכנה,
אין נחמה ועזר לבלתי ולפי'נים,
מחין אתים כאלהם, ותיה נחמיים כי ילד רזה גללים.

בהצורה ובתורה זאת לציורי,

אוד. את - אלו
ח' את האנושית והאנושית

25 יוני 2002

ד' 30
א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

20.6.02

לשבת רייזל היקרה,

אתכם באהבה, כמאב, האוקצן הניחא.
אין מתיים עמוס, אין מתיים עמוס.
צער, כאב והלצהו עמו מתי עמוס.
צותם על היה בנשית ברה, צער
מוכס ואהוב.
מי ימ ולא תצרו עול צער.

לשבת באהבה
חיי יובי כ

אגלה רי"ל באבא

אין ניהומים אבן לנרתי בזגי ואו, פרה לנקטא
צד-יזי בני צוואה, צמאי צק, מילת אצק,
בן אשג זיבאמס אמבארת הימפחה הוצק ומגזינה,
בן זילש שצרת בנימילת את צמו ומחזיקו, בן
זילש הייט גאלאצקס ופוזי וקיינעם.

היזי חצרה באבא, באבא, מתאקלה מרוב אש
בני ובנותי אשג נקטאו בזינע אשומס הליזי

דומקס אבוקצס, נהבם בזנע צותן הייז
אני זג נסא וואו נשלי. זג נסא כי כפר
וסלימה אשג לוח, רחי נחמד לכבד.

אסון נרתי נסא אשג באווי דהקא מאינא אשג
בני ובנותי אשג היזי חצרה. אשג זא נחמד-אשג
מלה אשומס היזי, צין או מפר. צין בי מיליק
נחמה. מי יתן וואו חפסו תאלה אשג

י"ג אבא אשג באבא אשג

ישיאל סגן
כאל חזי חצרה

ה'תקס"ו
א"ב ה'תש"פ
ד' 4-8/9/02

בס"ד

ראש העיר מר ישראל סדן
אחיי לשכול המשפחות השכולות
מפקדים, חיילים ותושבי חדרה היקרים.

חדרה שלנו חדרה הירוקה
נצבעה ביום רביעי כה' סיון תשס"ב
5.6.02 בשחור.
תשעה מבני ובנות העיר נרצחו בפיגוע
בצומת המוות צומת מגידו, הובאו במסע הלוויות לחלקת הנצח בבית הקברות בעיר.
בין הנרצחים בני, יקירי, אהובי, דותן.
מרגע קבלת הידיעה המרה כי
בין הנרצחים דותן, בני, חיי וחיי משפחתי
אינם עוד החיים שלפני.
השתבשו סדרי עולם אב אומר קדיש על קבר בנו.
דותן שנולד בחדרה ביום 29.10.80 בבית חולים הלל יפה.
גדל התחנך בעירנו ובה עוצבה דמותו,
דותן למד בגני הילדים בעיר.
בבית הספר היסודי ארלוזורוב.
והיה בוגר המחזור הראשון לאלקטרוניקה כהנדסאי
בבית הספר למדעים ואומנויות. בוגר כיתות יג' יד' ועקב כך נדחה גיוסו
והוכר כעתודאי ע"י, שלטונות הצבא.

דותן גויס לחיל החמוש ושרת בתחום האלקטרוניקה
במקצוע אותו רכש בלימודיו.

דותן שכל עתידו היה לפניו בן מבטיח
בן שכולו שמחת חיים, טוב לב, שהקרין
מסביבו אהבה ונתינה אינו עוד עמנו.
אנו משפחת רייזל משפחה ותיקה בחדרה
משפחה בה חינכנו את ילדינו לאהבת מולדת
ועל הזכות לשרת בצבא ההגנה לישראל.
להתנדב, לתרום ולסייע לזולת בכל התחומים
הקרבתנו את היקר מכל את בנו.
ונדמה כי אנו בתוך חלום, הלב ממאין להאמין
כי את דותן לא נראה לעולם.
והחיים בבית אינם עוד חיים
השכול והכאב בכל פינה בבית
נחדרו של דותן שאינה נפתחת עוד
ושמחת הנעורים שאינה נשמעת, ~~מתה~~
השקט ... איזה שקט ופתאום הכל
ריקני הכל כל כך לא חשוב, הכל מתגמד.
והיסורים היסורים של אמא שאת בנה
שילדה וגידלה באהבה ובמסירות אין כץ
ושלא תראהו יותר לעולם.

בס"ד

מפקדים וחיילים
אחיי המשפחות השכולות
נתבקשתי בשמכם משפחות יקרות
לשאת דברים בערב זה.

מיום רביעי כה' בסיון תשס"ב 5.6.02 עת הגיעה הידיעה המרה על רצח הפנים,
הלב מסרב להאמין כי את ילדינו לא נראה עוד לעולם.

בננו הצעירים נרצחו ואינם
בננו שישארו צעירים לנצח
שצחוקם וקולם לא ישמע.
ואלה שמות יקירנו:

אביטן לירון, בוסקילה אלירן, ברזילי אברהם, מוררי ולדמיר, בני,
רייזל דותן זכרונם לברכה, ד' יקום דמם.

בננו שהיו הבטחה גדולה אינם עמנו עוד.

כל חלומותינו ותקוותנו התנפצו בצומת המות, צומת מגידו.
מפזרות הגולה הגענו לכאן.

לבנות מולדת ולהכות שורשים בארץ המובטחת האחת והיחידה
שאין בילתה.

בננו היו נוסעים תמימים אשר נסעו כמדי יום בתחבורה הציבורית

למלא את חובתם בשרות העם והמולדת.

ויד מרצחים שפלים קטעה את שירת חייהם.

כל חטאם היה כי הינם יהודים.

אנו המשפחות השכולות עולמנו חרב, חיינו אחרי הפיגוע לא יהיו עוד
החיים שלפני כן.

שורשינו נטועים עמוק באדמת המולדת אך שורש אחד לכל משפחה חסר.

אנו נמשיך לישוב את הארץ, להעמיק השורשים, לנטוע, לזרוע ולקצור.

כי זו ארצינו האחת והיחידה ארץ אבות ארץ הבחירה כי אין לנו, אין

לנו, ארץ אחרת זכר הבנים יהיה חרוט בלבנו לנצח.

היקום
אלה
ב 30
בא העולם

D-1

הפנים

צורתן וצב חמוצ (ש)

הן אמרו יצאה מריחמי,
ה' נ'ק עם חיוק (יובתי)
השבי'י אלא הספקה אצלו

נשאה אולא חנוק, שאהבא אחק, אהמח, אנשק
(המלמ השאה חלל) ה'ק

אמר כל בק חסר בין כל האנשים שבאו לקר
למאנים אלאין, בטחה אני זקנים בקוקר ואלקן אלה
צדין בליה אונחה אק לילה טוב ומעשיב אהלם
אולי זה סגם סיוט שיחלול

אלה המצוינות ש'נה ו'ק אני מקטיחה
אשאי חכמה, אנסה (הממורצ, אהמשיק האלה
א'א'צור. כי אלה בטח אלא מרשה א'א'המנה
אני יודע שגטח מצאמ אק אעלה חברים. צעירים
כמוק שלא הספיקו לה שחלול אהגשים
אני אשגור ע' אבא, ע' שחן אעניה ואלה איתני
מה"ה סכ' בקה בחיים

מקטחים אק צורתן ש'נא, שנשאר כמו שאנחנו
כמו שאמר מצפה, גאים, צוחקים, נכבד אונק
ו'צ, נכבד אונק, נע' נכבד אונק ע'א'ס חמוצו
צ'קרה גאה, אונק י'צ' ט'ב אב
אמרי עם אלא אלא הספקה אכח אקרים צ'צ'נים
בטחה אני ששם אעלה תהפוק אהילת השנה
לא המאלנים

אמלא שכל בק אהמלעט אולק
ואלא חובה אהמלעט

(א'ח ע' משכק בשלם
ואצ'מק שלי)

6/6/02

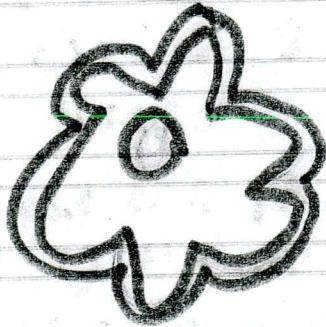
אמונה והאשונה שלי קטנו צאתי.
זו התחיל הכתה א' , נהי אסימנו איתו יגן.

לאמי הגברים היה בשלבי התחבשות
אוק שנפלטנו , יצאתי טון טון אצתי
ב יום צעדנו באותו אסאל קסום ,
רק שנו אבד
מאורעותנו , ברוב הזיבורים אוחזים
יז ביד .

מאחורי "אורה" סיפסנו א זאת הבינונים
שמענו א הזא , דיברנו א ערנים
הית טעו רגיש , שקט אביטן
אז מהין המקובלים וסיפספה שמנמן
מחוגרים אז יטאיה אהבין טעו קיובה
ואני , טאה בת א יצאתי מה
טות אהבה .

אורי החיפש הגדול אבות אכתה מקבילה
דינו נפדו , בלי אומר מילה
מאל הבנתי שמים שקטים חודרים אמוק
אנצח תישאר באיבי , זכרון מתוק .

אובהת זילי סלר .



Handwritten notes in blue ink, including the number '3' and some illegible scribbles.

דוֹתָן רִיזֵל זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה

דוֹתָן נִרְצַח ע"י בְּנֵי עוֹלָה וְצִמְאֵי דָם בְּפִיגוּעַ מְכוֹנִית תּוֹפֵת אֲשֶׁר נִצְמְדָה לְאוֹטוֹבּוֹס שֶׁבְתוֹכּוֹ הָיָה דוֹתָן בְּדֶרְכּוֹ לִיחִידָה כְּמֵדֵי יוֹם, בְּיוֹם ד', כ"ה בְּסִיווֹן הַתְּשַׁס"ב, 5 לְיוֹנִי 2002.

יוֹם ד' מוֹזֵר וְאֶרֶר זֶה הָיָה. הַשַּׁעוֹן הָרָאָה 07:25 בְּבוֹקֶר, אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי וְרוֹאֶה טְלוּוִיזִיָּה וְמִיד כֹּאשֶׁר אֲנִי מֵתְכוּוֹן לְכַבּוֹת אֶת הַמְקַלֵּט כְּדֵי לְצַאת לִיחִידָה, אֲנִי שׁוֹמֵעַ עַל מְבַזֵּק מִיּוֹחַד וְבוּ מוֹדִיעִים עַל פִּיגוּעַ בְּצוֹמַת מְגִידוֹ. מִיד הַתְּקַשְׁרָתִי לְטֵלְפוֹן הַנִּידָד שֶׁל דוֹתָן, אֵךְ בְּלֹא מַעֲנָה, אֲנִי מִמְשִׁיךְ וּמִתְקַשֵּׁר בְּלִי סוֹף, אֵךְ מְצִידוֹ הַשְּׁנִי שֶׁל הַקוֹ אֵין עוֹנָה.

יִצְאָתִי לְבַסִּיס וּבְלִיבֵי תְקוּוּהַ שְׁדוֹתָן אֵינּוּ בֵּין הַנִּפְגָּעִים. הַשַּׁעָה הַיִּיתָה 09:00 בְּבוֹקֶר וְדוֹתָן לֹא מְגִיעַ לִיחִידָה. יַחַד עִם חֵיילֵי הַפְּלוּגָה, הַתְּקַשְׁרָנוּ לְכֹל מְסַפְרֵי הַחִירוֹם שְׁפוֹרְסָמוֹ בְּכֹלֵי הַתְּקַשְׁרוֹת, אֵךְ לְלֹא הוֹעִיל. הַיּוֹם נִמְשַׁךְ וְנִמְשַׁךְ עַד שֶׁהִגִּיעָה הַבְּשׂוּרָה הַמְרָה מְכֹל: דוֹתָן אֵינְנוֹ עוֹד.

דוֹתָן אַחֲזַק מְרַכְזִיוֹת לְגַדֵּר אֶלְקָטְרוֹנִית אֲשֶׁר מוֹצַבֵּת בְּגְבוּלָה הַצְּפוֹנִי וְהַמְזֻרְחֵי שֶׁל הַמְּדִינָה. כְּמוֹ כֵן הוֹכֵשֶׁר דוֹתָן בִּיחִידָה לְטַפֵּל בְּמִכְלָלִים לְזִיָּהוּי וְגִילוּי חוֹמְרֵי לַחִימָה כִּימִיִּים וְזֹאת בִּיצַע בְּאוֹפֵן יוֹצֵא דוֹפֵן וּבְצוּרָה הָרְאוּיָה לְצִיּוֹן, הָעֵרְכָה וְחִיקוּי.

דוֹתָן הִגִּיעַ לִיחִידָה לְפָנֵי 6 חוֹדְשִׁים, זָקוֹף וְגֹאֵה לְתֵרוֹם מִיכּוֹלָתּוֹ, לְסִיעֵה לְחִבְרָיו בְּמַחְלָקָה וְהַכֵּל לְמַעַן בְּטַחוֹן הַמְּדִינָה.

כִּבֵּר בְּתַקוּפַת שִׁירוֹתוֹ הַקְּצָר, הַסְּפִיק דוֹתָן לְהַטְבִּיעַ אֶת חוֹתְמוֹ בְּאוֹפֵן יוֹצֵא מִן הַכֵּלֵל וְרַכֵּשׁ חִבְרִים רַבִּים שֶׁנִּשְׁבּוּ בְּקַסְמֵי הָאִישִׁיִּים שִׁיחֻדִּים רַק לוֹ.

זְכוּרוֹת לִי בְּמִיּוֹחַד שְׁאִיפּוֹתָיו שֶׁל דוֹתָן לְצַאת לְקוֹרֵס קְצִינִים כְּדֵי לְהַעֲנִיק מֵתְכוּנוֹתָיו לְמַעַן בְּטַחוֹן הַמְּדִינָה.

תִּמִּיד אֶזְכּוֹר אֶת דוֹתָן, חֵייל מְקַצְוֵעִי, יְסוּדִי, שְׁאִפְתָּן וּמְסוֹר, עִם הַחִיּוּךְ הַבִּישָׁן וְהַקְּסוֹם, שֶׁנִּרְתַּם לְכֹל מְשִׁימָה עִם רוּחַ הַתְּנַדְּבוֹת הַשְּׁמוּרָה רַק לוֹ.

מִשְׁפַּחָה יְקָרָה: שְׁמַחָה, נִיסוֹן, שְׁרוֹן, עֵמִית-אֵין בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים לְהַקְּל עַל הַכָּאֵב הַיְגוֹן וְהַשְּׁכוֹל. אֲנִי מְבַטִּיחַ לְזְכוּר אֶת דוֹתָן צַעִיר, נִמְרָץ וְחִיִּיכָן וְזָכְרוּ יֵהִי חֲקוֹק וְחֵרוֹט בְּלִיבֵי לְנֶצַח.

אֲנִי שׁוֹתֵף עִמּוֹךְ בְּכֹאֲבֵכֶם וּמִי יִתֵּן וְלֹא תִדְעוּ עוֹד צַעֵר.

יְהִי זְכוּר בְּרוּךְ

יגאל יחזקאל
אחראי המחלקה
יחש"מ שמשון

דוֹתָן רִיזֵל זְכוּרוֹנוֹ לְבֵרְכָה

דוֹתָן אַחֵי הִיקָר מְכַל לֹא אִשְׁכַּח אֶת צְחוּקְךָ הַמְתַגַּלְגֵּל וְאֶת חֵיוֹכְךָ מְלֵא הָאוֹר וְהַחֵן.
אַתָּה חֹסֵר לִי חֵבֵר יָקָר וְאֲנִי מִתְגַּעְגַּע אֵלֶיךָ.

הֵם לָקְחוּ אוֹתְךָ וְהוֹתִירוּ אוֹתִי לְבַד בְּלַעֲדֶיךָ אַחֵי, וּבְלַעֲדֵי שִׂמְחַת הַחַיִּים, שְׁלוֹוֹתָה אֶת שְׁנֵינוּ
מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַד אוֹתוֹ יוֹם נוֹרָא מְכַל.

דוֹתָן, אֲנִי בּוֹכָה בְּמוֹתְךָ וְכוֹאֵב בְּאוֹבְדֶנְךָ, אֵךְ תְּמִיד אֶהְיֶה חֹזֵק, בְּדִיוֹק כְּמוֹךָ.
תְּמִיד יִדְעַת לַעֲוֹדָד, לַעֲזוֹר לְכָל אָדָם בַּעַת צָרָה וְלִזְרוֹק מְלֵא טוֹבָה כְּשִׁצְרִיךְ אֵךְ כַּעַת מִשְׁהַלְכַת,
חֹסֵרָה לָנוּ יָדְךָ הַתּוֹמַכַת וּמְלוֹתֶיךָ הַמְעוֹדְדוֹת אֵךְ אֲנִי נֶהְיִיה חֹזְקִים, כִּי כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ מְכִירִים
אוֹתְךָ, זֶה מֵה שֶׁאַתָּה הֵיית רוֹצָה, וְאֲנִי מְבַטִּיחִים לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכְךָ וּלְעוֹדָד כָּל אָדָם בְּדַאֲבוֹנוֹ.
תְּמִיד דֹּאֲגַת לְהִיּוֹת יִיחֻדִי וְגַם כֵּךְ הֵיית בְּעֵינַי, יָחִיד וּמִיּוֹחָד וְגַם אִם זֶה לֹא מִמֶּשׁ מִצֵּא חֵן
בְּעֵינַי כּוֹלֵם, אִם זֶה הַכּוֹמֵתָה הַמְשׁוֹכָה לְאַחֹר אוֹ הַמְכַנְסִיִּים בְּקוֹ הַתְּחַתּוֹן בִּיּוֹתֵר שֶׁל הַגֵּב,
דְּבָרִים אֱלוֹ וְעוֹד רַבִּים יַחֲרִטוּ בְּזִיכְרוֹנִי לְעוֹלָמִי עַד וְתְּמִיד אֲדַע לְסַפֵּר לְכוֹלֵם עַל מַעַלְלֵינוּ
בְּבַסִּיס בְּשַׁעוֹת הָעֵבֻדָה וּבְהַפְסְקוֹת תְּמִיד יָחִד, נֶאֱמָנִים זֶה לְזֶה, מְצוֹדְדִים זֶה לְזֶה וְהֵכִי חֹשֵׁב
תּוֹמְכִים זֶה בְּזֶה.

כָּל מְשִׁימָה שֶׁהוֹטְלָה עֲלֵינוּ הֵינּוּ מְבַצְעִים עַל הַצַּד הַטוֹב בִּיּוֹתֵר, אֵךְ כְּמוֹכֵן בְּדַרְכֵינוּ
הַמְשַׁעֲשַׁעַת וְהֵיחֻדִית לָנוּ, וְגַם אִם זֶה לְפַעֲמִים "טִיפָה" הַרְגִּיז אֶת הַמְמוֹנִים עֲלֵינוּ, אֵךְ עַדִּיין
הָעֵבֻדָה בּוֹצְעָה כְּרֵאוֹי וְלֹלָא עֵיקוּבִים מִיּוֹתֵרִים. זֶה מִמֶּשׁ עוֹשֶׂה לִי טוֹב לְהִזְכֵּר בְּדְבָרִים
הָאֵלֶּה, אֵךְ לְצַעֲרִי כָּל מֵה שֶׁהוֹתֵרֵת זֶה קוֹמֵץ תְּמוֹנוֹת, כְּשֶׁמֵּאֲחֹרֵי כָּל תְּמוֹנָה סִפּוֹר שֶׁלֵּם
יּוֹם שֶׁל זִיכְרוֹנוֹת טוֹבִים וְלִשְׁמַחְתִּי רַק טוֹבִים שִׁישְׂאָרוֹ אִתִּי לְכָל הַחַיִּים.
הֵיית חֵבֵר אֲמִיתִי, חֵבֵר שֶׁאֲנִי מֵאֲחַל לְכָל אֶחָד, אֶחָד כּוֹזֵה שֶׁלְעוֹלָם לֹא נוֹטֵשׁ, שֶׁתְּמִיד מִשְׁתַּדֵּל
לְהוֹשִׁיט יָד בַּעַת צָרָה וְאִפִּילוֹ יוֹדַע לְבַקֵּשׁ עֲזָרָה, אֶחָד כּוֹזֵה שֶׁתְּמִיד יִדַּע לְשִׁמוּח וְלִשְׁמַח.
יִדְעַת לְהַבְדִּיל בֵּין הָעֵיקָר לְתַפֵּל בְּחַיִּים, וּבְכַלֵּל לְהַעֲרִיךְ אֶת הַחַיִּים וְלִמְצוֹת אוֹתָם כְּמוֹכֵן שֶׁאֵת
הַדְּבָרִים הַטוֹבִים שְׁבָהֵם וְהִיפִים שְׁבָהֵם.
הִיָּה לָנוּ חֵלוֹם מְשׁוֹתֵף לְשֵׁרֵת אֶת הַמּוֹלַדֵּת בְּתוֹר קְצִינִים. תְּכַנְנֵנוּ לְצִאֵת לְקוֹרֵס בִּיחָד וְלִסִּיִּים
אוֹתוֹ בִּיחָד, אֵךְ כַּעַת נִשְׁאֲרֵתִי לְבָדִי וְאֲנִי אַעֲשֶׂה הַכּוֹל כְּדִי לְהַגְשִׁים לָנוּ אֶת הַחֵלוֹם
שֶׁלִּי וְשֶׁלְךָ כְּאֶחָד.
אוֹמְרִים שֶׁאֱלוֹקִים לּוֹקַח רַק אֶת הַטוֹבִים, אֵךְ לְצַעֲרִי אֵין הַמְשַׁפֵּט מְדוּיָק, הוּא לּוֹקַח רַק אֶת
הַכִּי טוֹבִים.

מִמֶּשׁ קֶשֶׁה לִי לְדַבֵּר עֲלֶיךָ בְּזִמָּן עֵבֵר וּמִמֶּשׁ קֶשֶׁה לְהֵאֱמִין שֶׁאַתָּה כְּבֵר לֹא אֲתָנוּ אֲנִי מְרַגֵּשׁ
שֶׁאַתָּה פֶּה אֵיתָנוּ מְשַׁגִּיחַ עֲלֵינוּ.
וְיוֹתֵר קֶשֶׁה עֲלַי הַמְחַשְׁבָה שֶׁלֹּא אֶרְאֶה אוֹתְךָ לְעוֹלָם, אַחֵי.

יְהִי זְכוּרְךָ בְּרוּךְ

מלפני כ"ט

עירי הירוקה השחירה

ראיתי עיר מוריקה וכשמך "יא חדרה"

כך גם מראייך - ירוקה שלי

עצי האקליפטוס ביערך, מזה שנים ודורות

הם שיעידו על קשיי יסודך והמשך פריחתך

ימיך התחיליים עם בוא הראשונים

לפני מאה ויותר שנים, וקליטת עולי שנות החמישים

יצרו יחד ואחוזה, לאותה הירוקה.

ובשנות התשעים פתחת שערייך לעוד אחים,

מאתיופיה ומחבר העמים.

ובחלוף עשור שנים- השחירה עירי

מעיר של מרכז ושקט היית לנרדפת מותקפת ומחוללת,

מבני שטן ללא צלם - שכל כולם רצח והרג.

וברחוב הנשיא עם קפה "פינתי" וקולנוע "חוף" של פעם,

שבביטחה אנו עליך מטיילים קונים ומבלים,

היית לפתע לרחוב הדמים והנרצחים.

וביום רביעי כעת ימי שלושים שחלפו להם בחיש

נרצחו עוד שמונה חיילים/עלמים ועוד איש

מבנייך, את הירוקה.

וביגונן לא יכולת עוד לבשורה המרה- פנייך וגופך כוסו בשמות הקדושה

והפכת לשחורה.

ראיתי את : **דותן, צביקה, אלירן, לירון, ולדימיר, דניס, גנדי, ויולטה, וציון**

וכולם מביטים בי מלוחות מודעותייך ולא ראיתי עוד ירוק- כי אם את השחור משחור.

ובאותו יום דביעי שבו מזמור של יום הוא "אל נקמות הופיע"

גם עצי האקליפטוס שלנו,

רבי השנים שידעו תלאות והיסטוריה וצמרתם קרובה לאלוה

השילו זלזלים והירוק שלהם היה לשחור

הביטו למרום וביקשו אנא אל, אולי כבר תופיע.

וכך עירי הירוקה הפכת לפתע לשחורה.

ותפילה תנשוב על דרך אנא סיים זה הפרק.

כתב: אשר זנזורי - חדרה, 10.06.02

ג.ב.ס.ג

לדעת...

צהבהה היננו ראשונה, נשקרה ראשונה, צה נה שהיית בלבם ואני בשלבי...
דה טבה דנת אלף סלם לא שיכחה נצה היה ציכין מתן ועשיו, ועשיו הוא היכי נה...
שנתיים נתי היינו בחד בקוד שלף אחד טעלם לא ידע, בהתחלה צה היה בקלל להתבייליו
נה פושי הלל הנו, אני הייתי בת גו ואתה כבר בן לו, אחריך צה המלך כ אהבתי
אני הקלע של להיות מסתורי כצה... האתמים בעני צה היה ד נחמד...

נהל שלם היינו בקלר אה צה סלם ואה צה ערד, אפיסו להפסקו שהיית חברים תמיד
התקשרת אלף בסל מרם ותמיד הצברת לי טעה אני העובה עלן עמרת יא אתה
עדין משפס... ועשיו אני מתאיל אלף...

בנות, בחיים לא האמנתי שדבר כזה יקרה לך, היית בן אזה ועל חיים ועל, תמיד רצה
עזאת ועבדתי לך הולך בחד וחדר להיות לו, כלפי אהבתך החברים שלך
ודיברת עליהם כל הזמן, ערדני, גני יקרה והיו ערד... אדם שקינת לא אהב היא אפיס
לא הסתכל עמו שלף...

בנות, אני בטחה שאתה מסתכל עשיו משעלה ולא מאמין, לא מאמין שהיה לי אולם כל סוף
לשמה עבדתי לך ולא להתבייל ואפילו סיגד עליהם עז טעה אהבתי אותך מכל העם
עז טעה אהבתי את הבן שלהם, וכמה אני מלכדת ללא ירא לי שהיך איה ודוקא
עשיו בנטיבתי האלה...

היה מכתב שכתבת לי אחי שנפודני שכתבת לי בו "אני מלכדי שלם ידעתי עז טעה
אני בר מצו שהייתה לי חברה נאמן" אז בדיוק המשפט צה אני יסיד את המכתב
שלי אלף ואני מקווה ומתפללת שאתה יוכל עקווא איתו לם עשעלה, מתן מלכד...

אני יתאיל אלף מאד

אירל.

על הרים של דותן: תשארו תצוקים, ואם לזכר לדתפאר בצה לציבנת, בן
כזה מקסים ומתוק... וקפא שהוא כל הזמן קיבר עליהם וכך
בן אהב אותכם וכלפיך העדין אהב, תמיד...

9.6.02

לשמחה של כולנו!!!

"לקום מחר בבוקר עם שיר חדש בלב"
"לשיר אותו בכח, לשיר אותו בכאב".

אלו הן מילות המפתח של אישה חכמה שכמותך. ההתמודדות, ההתעלות, הכח להמשיך, היא החלטה אישית שלך ובטוחה אני, שיש ביכולתך לעמוד במשימה כמעט בלתי אפשרית זו, גם כשזה לא לפי צו הלב.

בשעת הצורך כל שמוטל עלייך הינו לחייג באצבע אחת ואנחנו לרשותך עשרים וארבע שעות ביממה. ראי בנו את מבצרך ואנו כעמודי תווך תומכים, כך ובמשפחתך.

בטוחני שדווקא, רוצה שתמשיכי עם צחוקך המתגלגל וההומור שטמון כך ולא את דמעותייך הזולגות. ודאי משגיח עלייך ממעל ומבקש: אמא, החזיקי מעמד למען כל השאר שמבקשים את תמיכתך.

הלואי ולא יותש כוחך.

הלואי ולא תיפול רוחך.

הלואי שהבריאות תהייה מנת חלקך.

הלואי והאושר ישכון כך לנצח.

הלואי שהשמש תזרח מעלייך.

הלואי שתראי נחת מילדייך, נכדייך ונינייך.

וביחד את וניסך תמצאו את שביל הזהב להלך עליו,

כפי שרק אנשים מדהימים כמוכם ידעו לעשות.

זיכרו לעולמים שאנחנו פה בשבילכם תמיד קיימים!

אמירה וניסך.

6.6.02

דוּתָן יֵלֵד יֵקָר!

היית ילד מלא נתינה,
ילד שאמא כל כך אוהבת,
ילד שמילא את הבית בהמון גאווה.
תמיד רגוע ושלו, כל כך מנומס,
ילד כזה מן הזן המשובח.
והנה לפתע ביום ארור, הפכת למלאך.
ודאי צופה אתה ומקשיב, בטח קצת מתבייש
ורוצה עוד משהו להגיד.

נשבעים אנו מעל קיברך הרענן, לשמור על
הורידך, על עמית ושרון, לתמוך לאהוב,
כפי שידעת אתה לעשות ללא תנאים וגבולות.

נזכור אותך: אצילי, חכם, ילד יפה, ילד של החיים,
ילד שזחלם חלומות אך לא זכה לזוגשים.

שתישאר צעיר לנצח!

נצור בלב כולם, דוּתָן שלנו, חייל גיבור שכך נעלמת לנו פתאם.

בשם כל החברים.
אמירה וניסן.....

למלאך דותן...

מלאך שלא צריך להיות בשמים
 עם פנים כל כך יפות ותמימות
 מלאך שעוד לא מלאו לו עשרים ושנים
 רק רצה לצאת ולבלות

מלאך שגורלו היה אכזר
 מלאך שיהיה איתנו רק מרחוק
 מלאך ששום יום בשבילו לא היה מיותר
 מלאך שישאר בזיכרוננו בזיכרון מתוק

מלאך שלא צריך להיות בשמים
 מלאך שמדליקים לו עכשיו נר
 מלאך שעוד לא מלאו לו עשרים ושנים
 ועכשיו אלוהים עליו שומר

מלאך שיהיה בלבי לעד
 מלאך שצריך להיות עם משפחתו
 מלאך שהיה כל כך מיוחד
 מלאך שלנצח יזכרו אותו

מלאך שלא צריך להיות בשמים
 לקחו את כל חלומותינו
 מלאך שלא יהיה בן עשרים ושנים
 אלוהים תשמור עליו

מלאך ששמו היה דותן
 מלאך שאת נשמתו הוא נתן
 מלאך שאליו אני יתגעגע לעולמים
 דותן, שישמור עליך אלוהים...

מאורטל...

אויך אפשר עתאי את דותן כמאה שעות...

כן אדם כל כך מיוחד ומתוק כמו דותן.

שאי אפשר לפגועין שפגאו עמו כיון.

כן אדם עם כל כך הרבה שמחת חיים ואושר, שתמיד ראה את הטוב בכל דבר.

החיוך שאין שני לו, האדם שאין שני לו, דותן שאין שני לו.

דותן ביה בחור שקט, אך מי שהכיר אותו קאמת הבין שבדותן לא היה כזה שקט.

דותן תמיד עזר בשמחה לכל מי שהיה צריך עזרה

כן השאר נכחו גם התנדב במצאו ותמיד אנה עסיף
הן באור וכן בחוש.

יגן, מה קורה? מה עושים היום בארץ? יש מצב עמסקה?

במשפט הזה אפשר היה להכיר את אופיו של דותן.

כן אדם אמיתי, חברותי, מלא שמחת חיים ואושר

דותן היה כריזמטי בעל אופי מנקה וזוהר, עם ציביות חלופית מצד
המיוחד בפופסיקה.

עדותו היו שמועות שצאת לעזרנו בלתי הירוק

נרצה לתרום נבות למדינתו.

מהחברות הקרובות: דותן יצא לפנק ולהלחיק, הוא יצא לערום
עליו עסקים מיוחדות

וכשהוא אדם מיוחד. זה היה עם הוריו ובאמת מלא האהבה.

בגמל התמיוס

אנוסים

צני

זוני

קאבי

משפחות יקרות: משפחת אביטן, משפחת ברזילי, משפחת בוסקילה, משפחת מוררי ומשפחת רייזל.

היום מתייחדים אנו עם זכרם של חמשת בנו. לירון, אבי, אלירן, ולדימיר דותן, השם יקום דמם. שנרצחו בפיגוע ע"י בן עוולה בצומת מגידו. היום לפני שנה בדיוק עמדתי בטקס בו קיבלתי את הפיקוד על היחש"מ. הרגע של קבלת הידיעה המרה על האסון הגדול בו נירצחו חמשת חיילי היחש"מ ופציעתם של שישה, יזכר בליבי כרגע הקשה ביותר במהלך תפקידי כמפקד היחש"מ. ב- 5 ביוני בשעה 7:20 בבוקר הזמן עמד מלכת, הנסיכים הפכו למלאכים ומשפחת השכול התרחבה, נפער תהום, חלל עצום של אובדן קשה, כאב עצום ואין נחמה. במהלך 30 ימי האבל הכרתי ונקשרתי לכל אחד מבני המשפחות, למדתי להכיר את הבתים בהם גדלו הילדים והבנתי את מקור העוצמה.

לירון, רוצה אני לומר לך שנקשרנו מאוד למשפחתך כמו שנקשרת את ליחידה בעודך בחיים, מצאתי משפחה מלוכדת וחמה, אשר היית בשבילם קרן האור של הבית, שדואגת, מטפלת ומקשיבה לכולם. דעי לך, הם אינם פוסקים מלדבר בשבחך ומתגעגעים אליך מאוד. שמרי עליהם מלמעלה כמו שדאגת להם בעודך בחיים.

אבי, במפגשי עם משפחתך למדתי להכיר שהיית תלמיד חרוץ, כדורסלן מצטיין ואהבת מאוד לעזור להוריך שגאים בך מאוד ולא פוסקים לדבר אודותיך. אחיך האוהבים, דואגים לאסוף ולתעד כל תמונה ומאמר באלבום למזכרת.

אלירן, רציתי לספר לך שאביך ציון סורק במחשב כבר יותר משבועיים תמונות שנותרו למזכרת שיכולות לספר עד כמה מאושר היית וכמה היו מאושרים הסובבים אותך. משפחתך אוהבת אותך מאוד ומתקשה להשלים עם אובדןך.

ולדימיר, מביקורי בביתך הבנתי כמה תמכת באמך לודמילה ובמשפחתך אשר היית אהוב עליהם מאוד. משפחתך אוספת כל פיסת מידע ומתעדת כל תמונה ומאמר ע"מ לשמר את זכרך.

דותן, בביקורי בבית הוריך ניסן ושמחה הבנתי כמה מוכשר ויצירתי היית, צפיתי בפרוייקט הגמר שלך "המעלית הממוחשבת" שיכול להיות מודל כפרוייקט גמר למהנדסים מהשורה הראשונה, בנוסף רציתי לספר לך שאחיד עמית לא עיכל את העובדה שלא תהיה נוכח בחתונתו עם ענת בחירת ליבו. משפחתך המלוכדת והמיוחדת במינה מתגעגעת אליך מאוד.

דווקא בימים קשים אלו בהם השכול פוקד כמעט בכל בית ומחוץ מאיימים לכלותינו עלינו להתחזק ולהתאחד כי אין לנו ארץ אחרת וכאן תמיד יהיה ביתנו. עלינו לזכור כי במותם ציוו לנו את החיים.

אסיים בדברי הנביא ישעיהו - פרק מ':

"נחמו נחמו עמי יאמר אלוהיכם,
דברו על לב ירושלים וקראו אליה
כי מלאה צבאה כי נרצע עוונה
כי לקחה מיד ה' כיפליים בכל חטאותיה."

עופר גולינסקי אל"מ
מפקד היחש"מ

10 ביולי 2002
א' באב תשס"ב

דוֹתָן,

לפני כחצי שנה הגעת לשרת כאלקטרונאי חימושי בסדנת
האופטרוניקה ביחש"מ.

נכנסת למעבדות הסדנה עם חיוך מבויש על שפתיך.

במהלך הכרותינו המשותפת, למדתי להכיר את אנושיותך
ותכונותיך הנפלאות:

מקצועיות וחתיירה למצוינות, הכמה, יושר, מסירות וצניעות
מיוחדת במינה, ואז הגיע היום המר, ב-5 ביוני 2002 בו השיגו
אותך ידי המרצחים בדרכך ליחידה בפיגוע הדמים בסמוך
לצומת מגידו ובכך גדעו את עץ החיים הנפלא שלך.

דוֹתָן, זכרך יהיה שמור ונצור בלבי ובלב חבריך הרבים ביחידה
לעד.

יהי זכרך ברוך

סרן יצחקי רון
מפקד הסדנה

דוֹתָן רִיזֵל זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה

דוֹתָן נִרְצַח ע"י בְּנֵי עוֹלָה וצִמְאֵי דָם בְּפִיגוּעַ מְכוּנִית תּוֹפֵת אֲשֶׁר נִצְמְדָה לְאוֹטוֹבוּס שֶׁבְּתוֹכּוֹ הָיָה דוֹתָן בְּדַרְכּוֹ לִיחִידָה כְּמֵדֵי יוֹם, בְּיוֹם ד', כ"ה בְּסִיוֹן הַתְּשַׁס"ב, 5 לְיוֹנֵי 2002.

יוֹם ד' מוֹזֵר וְאֲרוּר זֶה הָיָה. הַשַּׁעוֹן הָרָאָה 07:25 בְּבוֹקֵר, אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי וְרוֹאֵה טְלוּוִיזִיָּה וּמִיד כֹּאֲשֶׁר אֲנִי מֵתְכוּוֹן לְכָבוֹת אֶת הַמְקַלֵּט כְּדֵי לְצַאת לִיחִידָה, אֲנִי שׁוֹמֵעַ עַל מְבַזֵּק מִיּוֹחַד וְבוֹ מוֹדִיעִים עַל פִּיגוּעַ בְּצוּמַת מַגִּידוֹ. מִיד הַתְּקַשְׁרָתִי לְטִלְפוֹן הַנִּייד שֶׁל דוֹתָן, אֲךָ בְּלֹא מַעֲנָה, אֲנִי מִמְשִׁיךְ וּמֵתְקַשֵּׁר בְּלִי סוֹף, אֲךָ מְצִידוֹ הַשְּׁנִי שֶׁל הַקוֹ אֵין עוֹנָה.

יִצְאָתִי לְבַסִּיס וּבְלִיבֵי תְקוּוּהַ שְׁדוֹתָן אֵינוֹ בֵּין הַנִּפְגָּעִים. הַשַּׁעָה הַיִּיתָה 09:00 בְּבוֹקֵר וְדוֹתָן לֹא מַגִּיעַ לִיחִידָה. יַחַד עִם חֵיילֵי הַפְּלוֹגָה, הַתְּקַשְׁרָנוּ לְכָל מַסְפְּרֵי הַחִירוּם שְׁפוֹרְסָמוֹ בְּכָלִי הַתְּקַשּׁוֹרָת, אֲךָ לְלֹא הוֹעִיל. הַיּוֹם נִמְשַׁךְ וְנִמְשַׁךְ עַד שֶׁהִגִּיעָה הַבְּשׁוּרָה הַמְרָה מְכָל: דוֹתָן אֵינְנוֹ עוֹד.

דוֹתָן אַחֲזַק מְרַכְזִיּוֹת לְגַדֵּר אֶלְקָטְרוֹנִית אֲשֶׁר מוֹצֵבֶת בְּגִבּוּלָה הַצְּפוֹנִי וְהַמְזֻרְחֵי שֶׁל הַמְדִינָה. כְּמוֹ כֵן הוֹכֵשֵׁר דוֹתָן בִּיחִידָה לְטַפֵּל בְּמַכְלָלִים לְזִיהוּי וְגִילוּי חוֹמְרֵי לַחִימָה כִּימִיִּים וְזֹאת בִּיצַע בְּאוֹפֵן יוֹצֵא דוֹפֵן וּבְצוּרָה הַרְאוּיָה לְצִיּוֹן, הַעֲרַכָה וְחִיקוּי.

דוֹתָן הִגִּיעַ לִיחִידָה לְפָנֵי 6 חוֹדְשִׁים, זְקוּף וְגֵאָה לְתֵרוּם מִיְכוּלָתוֹ, לְסִיעֵה לְחַבְרֵיוֹ בְּמַחְלָקָה וְהַכָּל לְמַעַן בְּטַחוֹן הַמְדִינָה.

כְּבֵר בְּתַקוּפַת שִׁירוֹתוֹ הַקְּצָר, הַסְּפִיק דוֹתָן לְהַטְבִּיעַ אֶת חוֹתְמוֹ בְּאוֹפֵן יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל וְרַכֵּשׁ חַבְרִים רַבִּים שֶׁנִּשְׁבּוּ בְּקַסְמֵי הָאִישִׁיִּים שִׁיחֻדִּים רַק לוֹ.

זְכוּרוֹת לִי בְּמִיּוֹחַד שְׁאֵיפּוֹתֵיו שֶׁל דוֹתָן לְצַאת לְקוֹרֵס קְצִינִים כְּדֵי לְהַעֲנִיק מַתְכוּנוֹתֵיו לְמַעַן בְּטַחוֹן הַמְדִינָה.

תְּמִיד אֲזַכּוֹר אֶת דוֹתָן, חֵייל מְקַצוּעִי, יְסוּדִי, שְׁאֵפְתָן וּמְסוֹר, עִם הַחִיּוֹךְ הַבִּיִישׁן וְהַקְּסוּם, שֶׁנִּרְתַּם לְכָל מְשִׁימָה עִם רוּחַ הַתְּנַדְבוֹת הַשְּׁמוּרָה רַק לוֹ.

מִשְׁפַּחָה יְקָרָה: שְׁמַחָה, נִיסוֹן, שְׁרוֹן, עַמִּית-אֵין בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים לְהַקְלֵ עַל הַכָּאֵב הַיְגוֹן וְהַשְּׁכוֹל. אֲנִי מְבַטִּיחַ לְזַכּוֹר אֶת דוֹתָן צַעִיר, נִמְרָץ וְחִיִּיכָן וְזָכְרוּ יִהְיֶה חֲקוֹק וְחָרוֹט בְּלִיבֵי לְנֹצַח.

אֲנִי שׁוֹתֵף עִמוֹק בְּכַאֲבֵכֶם וּמִי יִיתֵן וְלֹא תִדְעוּ עוֹד צַעֵר.

יְהִי זְכוּר בְּרוּךְ

יגאל יחזקאל
אחראי המחלקה
יחש"מ שמשון

דוּתן רייזל זכרונו לברכה

דוּתן אחי היקר מכל לא אשכח את צחוקך המתגלגל ואת חיוךך מלא האור והחן.
אתה חסר לי חבר יקר ואני מתגעגע אליך.

הם לקחו אותך והותירו אותי לבד בלעדייך אחי, ובלעדיי שמחת החיים, שלוותה את שנינו
מדי יום ביומו, עד אותו יום נורא מכל.

דוּתן, אני בוכה במותך וכואב באובדןך, אך תמיד אהיה חזק, בדיוק כמוך.
תמיד ידעת לעודד, לעזור לכל אדם בעת צרה ולזרוק מלה טובה כשצריך אך כעת משהלכת,
חסרה לנו ידך התומכת ומלותיך המעודדות אך אנו נהייה חזקים, כי כמו שאנחנו מכירים
אותך, זה מה שאתה היית רוצה, ואנו מבטיחים להמשיך בדרכך ולעודד כל אדם בדאבונו.
תמיד דאגת להיות ייחודי וגם כך היית בעיניי, יחיד ומיוחד וגם אם זה לא ממש מצא חן
בעיני כולם, אם זו הכומתה המשוכה לאחור או המכנסים בקו התחתון ביותר של הגב,
דברים אלו ועוד רבים יחרטו בזיכרוני לעולמי עד ותמיד אדע לספר לכולם על מעללינו
בבסיס בשעות העבודה ובהפסקות תמיד יחד, נאמנים זה לזה, מצודדים זה לזה והכי חשוב
תומכים זה בזה.

כל משימה שהוטלה עלינו היינו מבצעים על הצד הטוב ביותר, אך כמובן בדרכינו
המשעשעת והייחודית לנו, וגם אם זה לפעמים "טיפה" הרגיז את הממונים עלינו, אך עדיין
העבודה בוצעה כראוי וללא עיקובים מיותרים. זה ממש עושה לי טוב להיזכר בדברים
האלה, אך לצערי כל מה שהותרת זה קומץ תמונות, כשמאחורי כל תמונה סיפור שלם
ויים של זיכרונות טובים ולשמחתי רק טובים שיישאר איתי לכל החיים.
היית חבר אמיתי, חבר שאני מאחל לכל אחד, אחד כזה שלעולם לא נוטש, שתמיד משתדל
להושיט יד בעת צרה ואפילו יודע לבקש עזרה, אחד כזה שתמיד ידע לשמוח ולשמח.
ידעת להבדיל בין העיקר לתפל בחיים, ובכלל להעריך את החיים ולמצות אותם כמובן שאת
הדברים הטובים שבהם והיפים שבהם.
היה לנו חלום משותף לשרת את המולדת בתור קצינים. תכננו לצאת לקורס ביחד ולסיים
אותו ביחד, אך כעת נשארתי לבדי ואני אעשה הכול כדי להגשים לנו את החלום
שלי ושליך כאחד.
אומרים שאלוקים לוקח רק את הטובים, אך לצערי אין המשפט מדוייק, הוא לוקח רק את
הכי טובים.

ממש קשה לי לדבר עלייך בזמן עבר וממש קשה להאמין שאתה כבר לא אתנו אני מרגיש
שאתה פה איתנו משגיח עלינו.
ויותר קשה עליי המחשבה שלא אראה אותך לעולם, אחי.

יהי זכרך ברוך

אמנם יתכן היקרה,

ברוב צינור זה נא בלוח האבנים - נשנה על

המאמר הזה מזה שנים רבות. הייתה הסתם על דבר,

באשר מילתה - הייתה על צינור האבן גדולה על
יקינה על המלך - הייתה על זה על ידי הפרט.

האם על זה הן ומהן? ומהן? ומהן? ומהן?
ומהן על ידי.

צינור זה נחם הוא עליו חזקה דומה, אבן

על מילתה - הייתה על זה אבן ומהן? ומהן?
ובן עליו על זה אבן.

היה זה אבן.

הוא אבן

7.6.02



ראש המטה הכללי

לישראלי	ההגנה	צבא
7 - 84	כא - 7	סימננו:
התשס"ו	תמוז	כ'
2002	יוני	30

משפחת רייזל

אלסטר רייזל היקר,

איתכם באבלכם על מות יקירכם, סמל דותן רייזל, זכרונו לברכה.

דותן, זכרונו לברכה, נפל חלל ביום כ"ה בסיון התשס"ב, 5 ביוני 2002, בפיגוע דמים רצחני.

דותן שירת כמאחזק מרכזיות גדר אלקטרוניות בסדנת אופטרוניקה שביחידת החימוש המרחבית "שמשון", אשר בפיקוד הצפון.

דותן תואר כחייל בעל רמה אישית גבוהה, פיקח וחרוץ, אשר ביצע את תפקידו במקצועיות ובמסירות רבה. מפקדיו מעידים עליו, כי ניחן ברצון עז לתרום וכי היה מן הראשונים להתנדב לכל משימה. דותן היה אדם חברותי, שחיוך תמידי נסוך על פניו, אהוב ואהוד על הסובבים אותו.

בטוחני, כי חסרונו מורגש בקרב מפקדי היחידה וחייליה.

הועלה לדרגת סמל לאחר מותו.

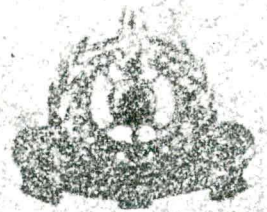
זכרו יהיה נצור בליבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

אורי גבאי
שאל מופז,
ראש המטה הכללי
דב-אלוף



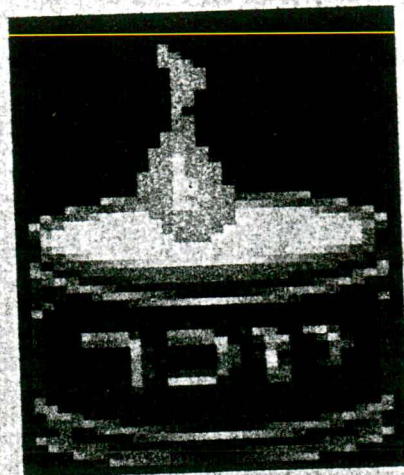
יזכור



לנשמות קדושי צה"ל

יזכור אלוהים את נשמות בניו-גיבוריו, חיילי צבא
ההגנה לישראל, שנפלו במלחמות ישראל. בפעולות
ההגנה, בפעולות האיבה, תגמול וביטחון ובעת מילוי
תפקידם ונשמות כל לוחמי המחטרות וחטיבות
הלוחמים במערכות העם, שחרפו נפשם למות על
קדושת השם.

מנשרים קלו ומאריות גברו, בהיחלצם לעזרת העם
והרוו בדמם הטהור את רגבי אדמת קודשינו. זכר
עקדתם ומעשה גבורתם לא ייסופו מאתנו לעולם.
תהיינה נשמותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמות
אברהם יצחק ויעקב ועם שאר גיבורי ישראל וקדושיו
שבגן עדן ועד עולם. אמן.



אהובנו דותן...

קשה לנו בלעדייך, ילד מתוק שלנו.
עזבת את הבית בגאווה בדרכך לבסיס ויד מרצחים בני עוולה,
קטעו את חייד היפים. ילד מקסים..
אנחנו ההורים והאחים, לא מאמינים שלא נראה אותך לעולם.
אבל בליבנו תשאר לעד, לעד.
היית ילד נעים הליכות, דואג תמיד לדעת לשלומם של סבא
וסבתא, אהבת ללכת לבקר אותם.
דע לך דדו, אהבתם אליך היתה כפליים.
אהבת את החיים, חיוך לא ימחק לעולם, חייד מתוק וביישני.
היית מוקף תמיד בהמון חברים.

כאשר הגעת הביתה, הטלפון לא פסק לצלצל.
אתה היית זה שמארגן יציאות לבילוי, למרות ההתרעות, תמיד
שמעתי אותך אומר: "יאללה בוא נצא לבלות"..

עדיין, דדו שלי, אני מחכה שתחזור הביתה בשעה הקבועה של
שבע ועשרה בערב, אבל זה לא קורה..
דותן, קשה לי לתאר אותך בכמה מילים, את 22 שנות חייד
המאושרים..
אני מבטיחה לך בני היקר והאהוב שלנו, שנשתדל למענך להיות
חזקים ולנסות להתגבר על הכאב הנורא.
שנותר בנו בלעדייך.

השם יקום דמך, בני אהובי,
אימא, אבא, שרון, עמית

למשפחת רייזל היקרה:

את דותן הכרתי במהלך שנות הי"ג - י"ד, בביה"ס עמל,
למדתי עם הזמן להכירו לעומק, ולהבין מיהו דותן, ומה
משקף אותו.

היציאות בימי שישי עם החברים, ובראש עמד דותן,
דומיננטי, שתמיד הצחיק וצחק עם כולם ועל כולם.

הדבר שחרוט בזיכרוני, הוא משחק באולינג עם דותן,
דותן נורא הצחיק אותנו, שזרק את הכדור, בצורה
מצחיקה, עם היד הפוכה, והלך מבלי להסתכל בתוצאה
שעשה...

בדירתי בכרכור, הדבר שהכי זכור לי מדותן, זה שהוא
הרגיש כמו בבית ונכנס אם הכרזה קולנית: "שלום! אני
פה!"

לדותן תמיד היה חשוב להראות את נוכחותו, אבל באופן
מסוים היה שקט וצנוע.
אני אישית עד לפני שנה לא ידעתי שדותן מתנדב במד"א,
הוא הצטנע בדברים שהיו מאד חשובים לו.

לכבוד הוא לי להכיר את דותן.
והוא יהי תמיד בליבי ובנפשי...

חברו
מני סוליבן

למשפחת רייזל היקרה!

יש משהו שאני חייבת להגיד לכם: אני כ"כ גאה בזה שהייתי חברה של הבן שלכם, היה לכם בן מקסים ואני לא מצטערת על שום רגע שהייתי איתו וביליתי איתו. כל רגע עם הבן שלכם היה מיוחד ושווה לזכור אותו. אף פעם, אף פעם אני לא אשכח את הרגעים הקסומים שהיו לי איתו.

בחיים לא חשבתי שדבר כזה יכול לקרות דווקא לו, אדם כ"כ מלא שמחת חיים והעריך אותם מאד. הוא כל הזמן דיבר עליכם, המשפחה שלו... כמה הוא רצה להיות עם אימא כל הזמן, וכמה הוא אהב לעבוד עם אבא בקיץ, הוא כל הזמן דיבר כמה הוא אוהב את הסבים שלו, את אח שלו, לקחת לו בגדים כל הזמן, הוא כ"כ חיכה שאח שלו יתחתן כבר, הוא לא הפסיק לדבר על זה.

הוא גם דיבר על הבן של אחותו וכמה הוא אוהב אותו וכמה הוא לא מוכשר בלהחליף לו חיתולים... המשפחה היתה בשבילו הכל.

דוּתן אהבתי הראשונה, אני גאה בזה שהייתי איתך ואני לא אשכח אותך כל עוד אני חיה, אני לא אשכח כמה היית ביישן בהתחלה, וכמה רומנטי ומתוק... אני מקווה שאתה במקום טוב - כי מגיע לך להיות במקום טוב.

אני מקווה שאני אפגוש אותך בעתיד ותחכה לי שם... בעולם טוב יותר...

אוהבת
ומתגעגעת
אורטל.



הנני להודיע על העלאה בדרגה של
ר/ 6976717 רב-טוראי דותן רייזל ז"ל
לדרגת סמל מיום 5 ביוני 2002.
בשם המטה הכללי של צבא ההגנה
לישראל, הנני מביע את רגשות
השתתפותנו באבל הכבד.

גיל ראש
רגב, אגף
אלוף האדם כוח

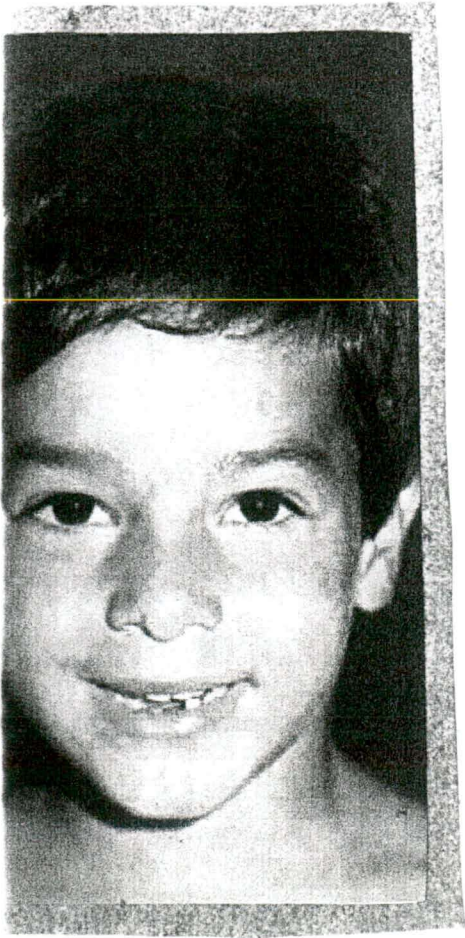


דוֹתָן הַפְּעוּט בַּעֲגֻלָּה





דודן על הכרית בביתו





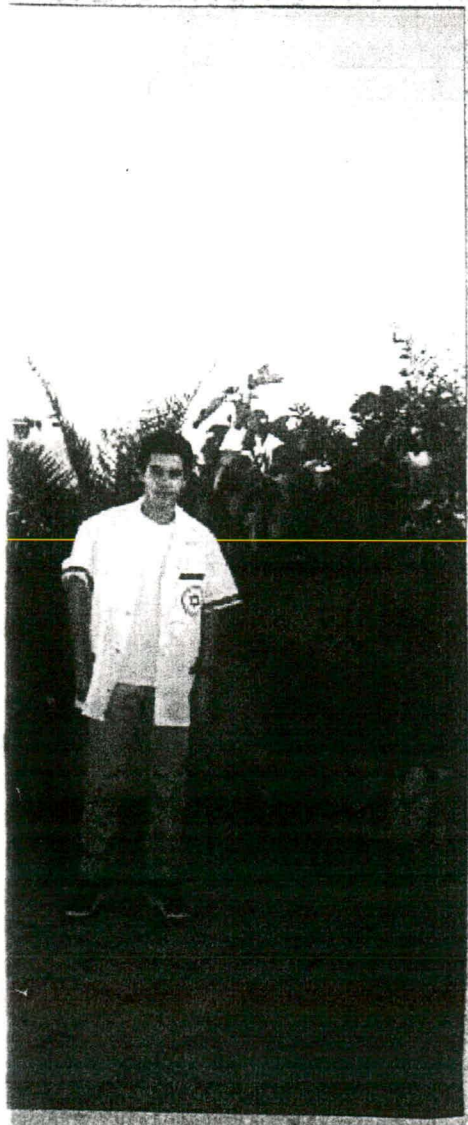
שאלו אלמו וכל
המסכת אלמו!
אתן אלפי ועיני

שנה טובה

ברכת שנה טובה מדותן



דותן הצעיר בונציה



דותן בגיל 16 - מתנדב



דוֹתָן עִם חֲבֵרָיו
בְּבִסֵּס הַטִּירוֹנוֹת
"זִיקִים".



דוֹתָן עִם אִימּוֹ
שְׂמַחָה וְאָחִיו
עֲמִית, בְּסִיוֹם
הַטִּירוֹנוֹת.



דודן בנופש
משפחות בגבעת
אולגה.



ראש הממשלה
PRIME MINISTER

ט' תמוז תשס"ב
19 יוני 2002

לכבוד
משפחת רייזל
חדרה

משפחת רייזל היקרה,

אני מבקש להביע את צערי העמוק על הרצחו של רב"ט דותן הי"ד, בידי מרצחים
בני עוולה ביום כ"ה בסיוון התשס"ב 5.6.2002.

כמי שהשתתף בכל מלחמות ישראל, כמי שלחם בשדות הקרב ושכל מפקדים
וחיילים, אני יודע עד כמה גדול וכואב הוא אובדן חייהם של אנשים צעירים.

אעשה כל שביכולתי להביא להפסקת הלוחמה והכאב הפוגע ברקמת חיינו.

באבלכם הכבד אנא קבלו את תנחומי הכנים.

ש ל כ ס,

א. לרון

אריאל שרון



מפקד היחש"מ מתכבד להזמין אתכם

לטקס התייחדות עם חללי היחש"מ
שנכחו בפיגוע בצומת מגידו.
הטקס יתקיים ביחש"מ שמשון
ביום רביעי א' באב התשס"ב
10 ביולי 2002 בשעה 17:30

במעמד אלוף פיקוד הצפון, ר' אס"ל וקחש"ר

תוכנית הטקס

17:00 - 17:30 - התכנסות

17:30 - תחילת הטקס

19:00 - סיום משוער

ברשות

עופר גולדנסקי א

מפקד היחש"מ



דותן ועומרי חברו הטוב –
במחלקה.



בית הספר לחמוש

תעודת גמר

6976717 טוראי דותן ריוול

אלקטרוניאי חימושי ספטמבר 2001

16/10/2001

Handwritten signature and stamp

2213176 יחודה שלמון



תעודת הגמר של דותן
כאשר סיים את
הקורס בבה"ד 20

8.6.02

אגודת מנהל הקנה!

את דעתו כתבתי בתעודת שטח התקיים י"ג-י"ד היום" קמח. אגודת מנהל הקנה את הקנה אשר ייעצו למען
איוויו חתום וזהו חתימתו.

החלטתו היתה קצת שונה מהחלטת הוועדה וקשה לעמוד על זה ולכן הוחלט להעביר את החלטת הוועדה
החלטת הוועדה שנקבעה ביום 15.10.01 והיא המליצה להקים ועדה לטיפול בבעיה. החלטת הוועדה שנקבעה ביום 15.10.01
החלטת הוועדה שנקבעה ביום 15.10.01 והיא המליצה להקים ועדה לטיפול בבעיה. החלטת הוועדה שנקבעה ביום 15.10.01

החלטת הוועדה שנקבעה ביום 15.10.01 והיא המליצה להקים ועדה לטיפול בבעיה. החלטת הוועדה שנקבעה ביום 15.10.01
א"י פנה!

החלטת הוועדה שנקבעה ביום 15.10.01 והיא המליצה להקים ועדה לטיפול בבעיה. החלטת הוועדה שנקבעה ביום 15.10.01
א"י פנה!

החלטת הוועדה שנקבעה ביום 15.10.01 והיא המליצה להקים ועדה לטיפול בבעיה. החלטת הוועדה שנקבעה ביום 15.10.01

איוויו
חתימתו

8.6.09

אמנות היקרה!

צוקן החברות ביצי החכה בעינין ואלה יוצר שפאלא הוא לא סמנים.
 אני גלה בכל הימים והימים שיעברו יחד (במימד העלמי) השיחה העמוקה -
 בחקוקים בן בעקרה הצולקום, את אלה אלפיוס ב' 11, ג'ו פלטה אבתי וו באילך
 בעליוול. עלי גלה וחוסר על אלה עזרת עם "לכה" שהיו מבינים בזה
 בעיקר אני אתה וצני את כל הימים שהיו ציטוס. את כל המפלות עם את
 המפלות עם הטכני שלי, את כל העם שהיו הייתה מבינה אתה הייתה
 יורה עם (מכילת מהפניסאנס-תקלה האין). אני גלה רק בוא שני וליים
 לפני כשהייתי אצלך דיברתי עם האל אבן שתייה רצוני עשורת אבל אמת
 ה חכמה אני פה, חכמה אני פה ביליו שאתה בו נעם אר לך סוף סוף.
 חסום הנה לא וצא לי מחשום, זה כולם אצל אני פסום לא אמון שלפתי
 אני עשיתי עם אמנות לכה. אני גלה שית אלמה "זה השאעני האלה"
 וחיתה מפיק אתי, ואם פסא לא פחדת מהעבוד, מהמחשבה.
 ביל אתה וצנ לא היו מחשיב בעצמו לכה ופך לקרות פה. אני בחיים
 לא אמת איתך ואם פסא לא אפנה, אני תמיד אלה איתך.
 חנה, זה ביל קשה אצל תמיד תמיד פה עשיתי בחוק.

אני
 נשאר עם אילן !!!

תמיד איתך אילך

קחי וצנאין.

8/6/02

משג' רייז' היקרה

היכלה הוטל גקוול לצד מלוד ואין מילים אנוחה.
 איך אמאלים מקום שז ירצ שגפז ומילא
 את הבית באלר, בחיובים, קניפחות, בקבוצה אהוין.
 אקבור זרצ כמו תבויק הפיך ואלו ספלי שמשויה מוז
 אפול ואמיק צר גלוד....

אם אלמנו כחבוים אטלוננו כה קרואים אלוסן אלתו אנו
 חווים כשותקים ושוב נפגשים לם הכלה והפחד אלתו אלו
 נוצים אפגיש. איך המצאלו הפלכרות מאלצת אלתו אהתמודד
 לם מקבים כה קשים שאין מילים אנוחה.

דויתן הוטל ההוכחה
 שמאלך וכו' אקול
 כסות אפם, אלו כטקלם
 של מאלכים אם הוטל
 מום כנקיים ואל מכלן.....

והי זכרו ברק.

מחבקים את ידכם ואמיות הכ
 (מצויים כה קשבאים....)

משג' מלכין שקיטוי, מלי, גאלד, זכנע
 נדס ואלכין הטול.

7/6/02

אשכנזי הייל

היה לנו אכסון זמני באזור אשכנז. במקום שבו היה אכסון זמני
אדם ישר הולנדי, ברוט וחיילן אהבת את הימים הישנים, פנים
ואתגלים. דגים היית אידלן הרבה חברים ועולם לא היו רק
שנייה. חנה אדם בן גיורן שקנה חנות אופק בגלים.
צ'יק אהביך אותך בשביל רצפת זה רחבנו הולן.
הרוב והחלום הפנימי, שלק תמיד השונו לנו בסוף בסביבתך.

ננסה אצדק לנגד
אצדק אצדק אצדק
אצדק אצדק אצדק

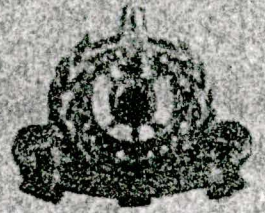
אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק
אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק

אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק

אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק אצדק



אלוהים



ואמור לו
שלא ידאג
שאצלנו הכל בסדר
הולכים,
עובדים,
ואוכלים, אבל
לא את מה שהוא אהב
את זה
אני שולחת תמיד.

ואמור לו שהכל בסדר
ורק הלב אלוהים
התרוקן לי עכשיו...

אני רוצה שתשמור עליו
ותיתן לו כל מה שהוא
צריך עכשיו, ואל תחכה
עד שהוא יבקש
כי הוא לא רגיל
לבקש דבר,
אבל אתה
תשאל,
מה הוא רוצה
הכי - הכי?
ואם הוא ישיב לך
גלידה תודה
אז תן לו מנה
גדולה גדולה
עם הרבה הרבה
הרבה אהבה
ואמור לו שאת זה
אימא שלחה.

נתתי לך את ילדי
הוא ילד מלאך
ושמור עליו
כל - כך.

ואמור לו
שאנחנו אוהבים אותו
כמו אז,
אבל לא יכולים עוד להגיע אליו

והמחשבות, התהיות ובעיקר הגעגועים כל כך
קשים כל כך מכאיבים,
איך ממשיכים הלאה איך מתמודדים עם אובדן הבן.
איני יודעת ואין לי תשובות
אך דבר אחד ברור בכל פינה ופינה
בבית בחיי ובחיי בני משפחתי
דמותו של דותן שתחסר תקרין.
דותן יהיה בלב ובנשמה כי דותן
פרח שנקטף בעודו צעיר
ישאר בליבי בני אהובי
צעיר לנצח שלא זכה.

בשם משפחתי משפחת רייזל
ברצוני להודות לכל המבקרים
שתמכו ותומכים בנו מרגע הפיגוע וקבלת הידיעה המרה
ועוטפים אותנו במסירות ובאהבה אין כץ
הננו מחזירים ~~לך~~ אהבה
ותודה, ומי יתן שלא נדע
עוד ימים כאלה
בארצנו ובחדרה עירנו בפרט.
יהי זכר הבנים והבנות
חרוט בלב כולנו לנצח נצחים.

אמנם הייטא געזעה,
לויטן וואסער,

פריער איז זיך זיך בילאנד געווען געווען א געזעה
נייטיג געווען וואסער וואסער וואסער געווען געווען געווען.
ער טוט, טוב, טיפ, וואס איז געווען א געזעה. ער איז געווען געווען
געווען א געזעה און וואסער וואסער און געווען א געזעה.
אזוי אויך א געזעה און געווען א געזעה - א געזעה און געווען א געזעה.
געווען א געזעה און געווען א געזעה און געווען א געזעה און געווען א געזעה.
געווען א געזעה און געווען א געזעה און געווען א געזעה און געווען א געזעה.

ביזינגען יב"ה און געזעה

משפחת רייזל היקרים

אין בי מילים לכתוב את הכאב אותו כאלתי באותו היום בו נאלצ
 עי שצדק לא אראה את דותן.
 דותן היה עי חבר קרוב במלון האחרון (מאזי אומנו בית דק חובשים)
 שבו הוא בנה את ביתו - כל כך הרבה בלונדון, בקיסאו יאסי והלאווע
 אהיוט שאלו לא אשכח ששנים.
 בלמים האחרונים בילינו רבות יחד עם שאר חקרנו ביחידה וצאנו אלמזר אלכסנדר
 כל רגע ושעלם בעצרת איך לא?
 אלמזר שלאו הספקתי להיות בחברתו ולעזוב אתה הקצרה בסיס הספקתי
 להכיר את אהרן הדפאכים היחידים שהכרתי או פעם.
 דותן, אין עי לדברי עצמך במלון עברי כי אצדק בעד אקפס תהיה תמיד קים.
 אצבור אלתך תמיד תמיד עם החיוק הרחב בעוצר עיך
 את כל היכרעות החלום והנצחיים בלחשבות יום אצל בלמים האחרונים
 ניהו כל עוצר.

תהיו חזקים וחיילים
 עזר עזר

חברתך
 עי. רייזל

עמס' הויצא!

דעם אפא אהאגין האבן אנה
אפא אפא אפא אפא...

א יתן אלא אפא אפא אפא

איה אפא אפא אפא אפא
אפא אפא אפא אפא אפא

אפא אפא אפא אפא

10.6.02

מלפנת ה'צל היקרה.

אין חוב המלמדה אלאבן קרוב ויקוי במלפנה, שבצגים קלה
באלי מלגדים בן ואח יקרי.

אין זה טבעי באלו הורים מלנויים את בנם אמנותי עולמים
סדי העולם הוא הפוק.

את מלפנתכם הברתי אהלסונה קרן גבי המלפנה ניסן במהלך
פירוטנו במלנויים. ואר לזר המלפנה בהמלך.

אכן מלפנה יקרה ואהבה אדם ויקר חבל לאוקרא באירוע כה
טובי אנו מלפנים עדי כמה אלמדים ויקרים אדם.

אין מאמין לקנות (או ראה אומכם) היה מתגלה בכם
כפי שאתם הייתם גלים בו.

קשה נאולי אין זה אפשרי עתים מלפנה לבונה במספר מילים
הבתובות עם קל, אגדה איני מאמין שצ'כרו של קונן

ישאל דבר שיאחד ויתצק את מלפנת הי'צל ומלפנות
האלוהים אומכם.

החיים היקרים מכל.

מלפנת
אלעזר
אירץ ומדי.

11.6.02

אמשיית כ"צא

כפרנו אהתיצצנו גרסעג מארעא קחא
וקאק שקר אומבם אהת אשקוא"ם קמזרת העלוקר היה
חוצר עמ קולת אמפר אלע שחח ח"ם וס לבס.

כצ"נו יתי איתקוק, פקלחנו עקנן לקר

אזכן דאנו אנל עא דנסיקות שרצ"נו...

תפ"ן חזק"ם! אלהים אורבם.

מתקדים

וקאר י"ש דרוק ושל:

11-6-02

משפחת רייזל היקרה!

אולי וכואבים אנו לך ב מור הנכם היקר בל-ן.
 עם הכרתנו הקצרה לך דמיון הכינוי בן-אדם מקסים, חבר נאמן
 צואז, עם לב דבק. תמיד לך תיוך על הפנים, לב חם ואוהב.
 החכמה היינה בשאלנו לערך עליון, הוא היה יגד מחבר, היה
 לנו לאת, תמיד מצדד, מתקשר, תמיד אופר להיגשר אליו ואם
 היה דבר מצד מייד, קלי להסס. אין מילים לגאור את היחס
 אליה שבת אהינה, שלא דגאלה - הכינוי פיזה, תינוני-מה
 אד נלשה, ציזוני, ציבנו העברנו תוויה מהשירה ובלל, קול אמיני:
 "ניפאש" אך זה לא קרה. קיום רחיל ה- 5.6 הוא
 ידא לזבג ודא היגל אפילו לבסיס, לא ציך לצין שאם לא נזיש
 את ההקטת "ניפאש". תמיד תהיה במחשבות שלנו ואנו. וצלם
 שנתה שער עליו מאללה צותק את ציחוק היפה והמיוה, אותו תיוך
 "חרכ בויקנו אלד!" אנו מקבילים שלד ניפאש, שם למלה...
 אנה קים, מהלדלדק וואו שוכחים. "שתייה צלד לנדח"

אלי תנאז
 הצם היכרי
 ואיון צילד

י.ה.ה. צכרו בכור, אמני.

זשאווה, ציפן, שיקן, עמית ווישפחה יקרה!

עצבנו של צוותן.

צוותן, אלוניו עמא נשכח אונתק עקד

הצגות:

התום, הרוק והסוב שניו בק.

לפגשו אלוניו הפגישו, וצוי פגישו... אק צונק נעקלה באוינל הפגישו.
סדרת עמו על תכנותק הצבא, אילם התום שלק עמא כעק הבאתי במו מדובר, כי צו הינה
צונק עסמוי בתונק וקסמי כן עק טיה שמותה.
איננו הדיכנו בצוותק ממשיכה אמטוב לעק ואובין עק טיה הינה עקד אק נוכח
עשאי עמ הלושבת להצגות.

העיו היה האטח והרוק בק השתה בפק להפגשו של הויקס.
לצניו אונתק פגשית הצגות נסוב שניה בק, זוכר שחאמלאה?
הצגות עק תעידה אדעילת סוכרת.

כן, צוותן!

צניו עופגש ואכניו אונתק עקד.

כמו שניית

וברו עושפחה.

שרה וון

צאשפתה ניכס היקרה

צבות חקור אל- טינכס, אטי- איט- אפיו- נקויכט.
 הוא היה אדם יקר, אדם האדם אל- החיים, אהב אהב, הוא
 יצא חינאל- אל צבר, אדם פשוט יקטן- אהב צבאות.
 אין אהב אהבנה שהוא יקר אינו, אהב אהב אהב אהב אהב,
 א- יחייך, א- הוציך, א- הציכור.
 אינו היו אי אהב אהב, הוא אהב אהב אהב אהב אהב
 אהב אהב? יק אהב שהוא היה אהב אהב, יחייך אהב, אהב אהב
 אהב אהב, הוא אהב אהב אהב אהב אהב.
 יפה אהב אהב אהב.

פ.א.א.

אמשפחת נייצל היקרה!

אני לא מאמינה שהפסם הראוינה שאני פוזבת אתכם זה המקרה הנואב והאכזר הזה
היה לי רגוע גדול שהכיר את הנכם המתוק ביתן
אני זוכרת בדאיתי אותו בפסם הראוינה, התיוק הוחב שלי זה לי שהתרגמתי
אני כוונת הנסב את הינו וזחוקו.
אתן, אני רוצה להגיד לך תודה על הזמן שהכרתי ונתת לי עזרה היה קצר
יש לי הינה זכרונות מתוקים

ישכם משפחת נייצל היקרה תשארו חזקים ומאוחדים

זימטטטת אטיק ביתן

קין



לזכרו



סמל דותן רייזל ז"ל

2002 - 1980

אזכרה

חלפו 18 שנים של כאב וגעגועים לבנינו, בנותינו, אחינו
ואחיותינו אשר נפלו בפיגוע הרצחני בצומת מגידו

רב"ט	לירון אביטן	הי"ד
סמ"ר	אלירן בוסקילה	הי"ד
רב"ט	דניס בלומין	הי"ד
סמ"ר	צביקה גלברד	הי"ד
סמל	ויאולטה חיזגאייב	הי"ד
סמ"ר	גנדי איסקוב	הי"ד
רב"ט	ולדימיר מוררי	הי"ד
סמל	דותן רייזל	הי"ד

אזכרה תתקיים ביום רביעי כ"ה בסיוון תש"פ
18:00 בשעה 17/06/20
בחלקה הצבאית - בית העלמין הישן חדרה

המשפחות
השכולות

חדרה
עיר עם אנרגיה

